

- ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ
- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΕΞΙΑ
- ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ
- ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ
- ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΕΝΩΣΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ:

ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟΥ ΝΤΕΝΚΤΑΣ

Οι πληροφορίες που μας φτάνουν κάθε τόσο από τα κατεχόμενα είναι ενδεικτικές του βάθους της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής κρίσης που διέρχεται το καθεστώς του Ντεχτας.

Μια από τις τελευταίες πληροφορίες αναφέρει ότι σε μαζική συγκέντρωση που έγινε στον κινηματογράφο «Ζαφέρ» στην τουρκική συνοικία της Λευκωσίας, στην οποία

πήραν μέρος οι οργανώσεις, «Ενωση Επαναστατικής Νεολαίας», «Συμβουλίου Νεολαίας ανώτερης Εκπαίδευσης» και «Συμβουλίου Γονέων Σπουδαστών» κατηγορήθηκε η κυβέρνηση Ντεχτας για τις φασιστικές μεθόδους που χρησιμοποιεί σε βάρος της νεολαίας. Ανακοινώθηκε ότι χρησιμοποιείται η διανομή των υποτροφιών και η εφαρμογή πειθαρχικών μέτρων για να συντρίβει «ο ακαδημαϊκός, οικονομικός και δημοκρατικός αγώνας της νεολαίας». Οι ομιλητές ζήτησαν την άμεση εγγραφή των επιλαχόντων, την αύξηση των υποτροφιών και την ίδρυση νέων φοιτητικών εστιών.

Μια άλλη πρόσφατη είδηση αναφέρει ότι το «Κόμμα Κοινωνικής Απελευθέρωσης» με ανακοίνωσή του δηλώνει ότι αναμένει κοινωνική αναταραχή που μπορεί να εκδηλωθεί την κάθε στιγμή σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς να αποκλείεται και ένοπλη δράση γιατί το «κράτος» βρίσκεται σε κρίση λόγω του διαβρωμένου καθεστώτος του Ντεχτας και της οικονομικής πολιτικής του. Ο αρχηγός επίσης του Ρεπουβλικανικού Κόμματος κ. Οζγκιουρ σε δηλώσεις του στη «Χαλκιν-Σεσι» είπε όπως το κόμμα του Ντεχτας ταυτίζεται με τους εργοδότες και ότι γίνονται επιθέσεις κατά των συνταγματικών δικαιωμάτων των εργαζομένων και παραβιάζονται οι συλλογικές συμβάσεις.

Όλα αυτά είναι συμπτώματα της όξυνσης των αντιθέσεων ανάμεσα στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το καθεστώς του Ντεχτας όχι μόνο δεν έφτιαξε τον παράδεισο που υποσχόταν στους Τουρκοκυπρίους, αλλά τους δημιούργησε προβλήματα μεγα-

λύτερα από εκείνα που αντιμετώπιζαν πριν. Η τουρκοκυπριακή οικονομική ολιγαρχία άρπαξε αποκλειστικά για τον εαυτό της τον πλούτο που εγκαταλήφθηκε το 74, και εκμεταλλεύτηκε τις εργαζόμενες μάζες της τουρκοκυπριακής κοινότητας. Είναι, φυσικό ενόσω τα προβλήματα των εργαζομένων τουρκοκυπριακών μαζών δεν επιλύονται αλλά επιδεινώνονται, να αναπτύσσεται και η αντίδρασή τους. Από την άλλη πλευρά το καθεστώς του Ντεχτας, αδυνατώντας να βρει κάποια λύση καταφεύγει στην ένταση της βίας και της καταπίεσης.

Αυτή η αντίδραση των τουρκοκυπριακών μαζών δημιουργεί πολλές πλίδες. Ανάμεσα στην τουρκοκυπριακή και την ελληνοκυπριακή εργατική τάξη υπάρχουν πολλά κοινά σημεία. Τόσο στη μια περίπτωση όσο και στην άλλη η τάξη αυτή είναι εκείνη που πληρώνει στο μεγαλύτερο βαθμό τα αποτελέσματα της κατάστασης που δημιουργήσε ο ιμπεριαλισμός το 74. Αντίθετα η οικονομική ολιγαρχία, τόσο η ελληνοκυπριακή, όσο και η τουρκοκυπριακή έχουν εκμεταλλευτεί όσο μπορούσαν τη νέα κατάσταση χάριν των ταξικών τους συμφερόντων.

Οι τουρκοκύπριοι και οι ελληνοκύπριοι εργαζόμενοι έχουν δείξει την αντίδρασή τους στην κατάσταση που τους επιβλήθηκε με ποικίλους τρόπους (διαδηλώσεις, απεργίες και διαμαρτυρίες). Αυτό είναι θετικό, δεν είναι όμως αρκετό. Θα πρέπει μέσα από τις εκδηλώσεις και τους πολιτικούς και κοινωνικούς τους αγώνες να συνειδητοποιήσουν πλήρως την κοινότητα των στόχων τους αποχτώντας αμοιβαία εμπιστοσύνη. Είναι ο μόνος τρόπος για να δοθεί μια σωστή λύση στο αδιέξοδο του κυπριακού.

Η ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΕΜΠΑΡΓΚΟ

Η άρση του εμπάργκο, με απόφαση της αμερικανικής γερουσίας την περικυμμένη βδομάδα, έχει διαλύσει κάθε αυταπάτη αναφορικά με την πολιτική των ιμπεριαλιστών. Επιβάλλεται τώρα να προχωρήσουμε στην αποφασιστική προώθηση αγωνιστικού προγράμματος, χωρίς αυταπάτες σχετικά με την δυνατότητα δυτικών πιέσεων πάνω στη Τουρκία και για το ρόλο διαφόρων λόμπι και της λεγόμενης διεθνούς κοινής γνώμης.

Το εμπάργκο επιβλήθηκε στην Τουρκία, όχι γιατί το κογκρέσο των ΗΠΑ νοιαζόταν για μια δίκαιη λύση στη Κύπρο. Επιβλήθηκε μέσα στα πλαίσια της διαμάχης μεταξύ κογκρέσσου και κυβέρνησης Νίξον και από τότε, τόσο η αμερικανική κυβέρνηση όσο και το Κογκρέσο αναζητούσαν τρόπους για την άρση του. Η απόφαση της Γερουσίας, για την άρση του εμπάργκο ήταν θέμα χρόνου.

Ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής της κυβέρνησης-μας, όμως, βασίστηκε πάνω στην προσπάθεια διατήρησης του εμπάργκο. Πολύτιμος χρόνος χάθηκε. Ο χρόνος αυτός και τα μέσα που σπατάλησε η κυβέρνηση θάπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την προώθηση ενός ολοκληρωμένου προγράμματος αγώνα, χωρίς αυταπάτες για το ρόλο διαφόρων δυνάμεων, και κυβερνήσεων.

Σήμερα δυστυχώς, συνεχίζουν να υπάρχουν και να προβάλλονται επικίνδυνα επιχειρήματα και απόψεις. Μετά από την απόφασή για άρση του εμπάργκο, κυβερνητική πηγή άφησε να νοηθεί πως τελικά η άρση του εμπάργκο

θα έχει και θετικά αποτελέσματα. Δηλαδή πως, τώρα που η Τουρκία έχει πετύχει την τροφοδότηση της με σύγχρονο αμερικανικό στρατιωτικό υλικό θα αλλάξει, και την αδιάλλακτη στάση της πάνω στο κυπριακό. Λέγεται πως υπάρχει συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και κυβέρνησης Κάρτερ πως με την άρση του εμπάργκο η Τουρκία θα κάνει παραχωρήσεις. Αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης της επικίνδυνης πολιτικής πραγματικότητας στην οποία ζει η Κύπρος έχει μέχρι τώρα φέρει τα πιο αρνητικά αποτελέσματα. Οποιαδήποτε τακτική της κυβέρνησης μας, βασίζεται πάνω στην «καλή θέληση» της Αμερικής και των Δυτικών Καπιταλιστικών χωρών και την ανάμειξη τους στο να βρεθεί μια δίκαιη λύση του κυπριακού, είναι επικίνδυνη. Ο λαός το γνωρίζει αυτό και με την άρση του εμπάργκο αυτή η διαπίστωση μέσα στο λαό έχει γίνει ακόμα πιο έντονη.

Η οργάνωσή-μας καλεί τον Κυπριακό λαό να αγωνιστεί για:

* Λήψη τολμηρών οικονομικών μέτρων, για την ενίσχυση του αγώνα και τη δίκαιη κατανομή των πόρων.

* Λήψη μέτρων που να ανοίγουν τον δρόμο για την δημιουργία ενός κοινού αντιιμπεριαλιστικού μετώπου ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων.

* Να σταματήσει η ουτοπική προσπάθεια εξευμενισμού των δυτικών κυβερνήσεων. Στο χώρο της Δύσης πρέπει να στραφούμε προς τις εργατικές μάζες αυτών των χωρών.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

οι καπιταλιστές κλιμακώνουν την επίθεση

Τόν περασμένο Δεκέμβρη η κυβέρνηση μειοψηφείας του Μάριο Σοάρες στη Πορτογαλλία εξαναγκάστηκε σε παραίτηση όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα (P.C.P.) καταψήφισε μαζί με τα άστικά κόμματα τα οικονομικά μέτρα που προτάθηκαν για τὸ ξεπέρασμα τῆς οικονομικῆς κρίσης που μαστίζει τὴ χώρα. Αὐτὰ τὰ μέτρα εἶχαν στόχο νὰ ικανοποιήσουν τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου (I.M.F.) γιὰ δανειοδότηση τῆς Πορτογαλλίας, χτυπώντας βασικά τὸ βιοτικό ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων.

Παρὰ τὶς μεγαλόστομες ἀπειλές τοῦ Μάριο Σοάρες ὅτι δὲν ἦταν διατεθειμένος νὰ σχηματίσει ἄλλη κυβέρνηση ἢ νὰ ὑποστηρίξει κυβέρνηση ἄλλου κόμματος, μετὰ ἀπὸ πιέσεις τόσο ἀπὸ τὴν Πορτογαλικὴ δεξιὰ ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν Σοσιαλιστικὴ Διεθνὴ δέχτηκε νὰ ἡγηθεῖ μὴς κυβέρνησης συνασπισμοῦ τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος (P.S.P.) καὶ τοῦ πὸ ἀντιδραστικοῦ δεξιοῦ πολιτικοῦ σχήματος τῆς χώρας, τῆς Ἐνώσεως Δημοκρατικοῦ Κέντρου (CDS). Ὅπως ἦταν φυσικὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ

Μέχρι τὸ τέλος τοῦ Ἰουλὴ οἱ διαφορὲς τῶν δύο κομμάτων ὀδηγήσαν σὲ νέα παραίτηση τῆς κυβέρνησης. Ἐπικέντρο τῆς συγκρούσεως ἦταν ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ποὺ τὸ CDS θεωρεῖ σὰν «ἀριστερή». Κύριος στόχος τῆς Πορτογαλικῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι ἡ ἐπιστροφή στοὺς γαιοκτημονες τῶν χτημάτων ποὺ κατάλαβαν οἱ ἀγρότες μέσα στὴν ἐπαναστατικὴ ἔξαρση ποὺ ἀκολούθησε τὴν ἀνατροπὴ τῆς δικτατορίας τοῦ Γκαετάνο.

Ἡ διαφωνία πάνω στὸ ἀγρο-

ποὺ γιὰ δεκαετίες ἔζησαν στὴν ἀθλιότητα κάτω ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση μιᾶς μικρῆς κλίμακας διεφθαρμένων γαιοκτημόνων δὲν πρόκειται νὰ δεχτοῦν χωρὶς μάχη τὴν ἀπώλεια βασικῶν κατακτήσεων ποὺ κέρδισαν μέσα ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση. Τὸ PSP ὅσο κι ἂν εἶναι πρόθυμο νὰ συνεργαστεῖ γιὰ τὴν δεξιὰ δὲν εἶναι σὲ θέση, γιὰ

καὶ νὰ ἀπαιτεῖ τὸ δῶξιμο τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δείχνει πὺς ἔχει πιά ξεπεράσει τὸν πανικὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐπανάστασης καὶ αἰσθάνεται ἀρκετὰ δυνατὴ γιὰ νὰ προχωρήσει σὲ μιὰ τελικὴ ἀναμέτρηση μετὰ τὴν ἐπανάσταση. Βασικὸς λόγος γι' αὐτὴ τὴ σιγουριά εἶναι ἡ ἀνικανότητα ποὺ ἐδείξαν

καὶ τόσο ἀνετα στὴν προοπτικὴ νέων ἐκλογῶν ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ θὰ τῆς πρόσφεραν μιὰ ἀξιομένη δύναμη, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως θὰ σήμαιναν μιὰ νέα κινητοποίηση τῶν μαζῶν ποὺ θὰ ἐβαζε σὲ κίνδυνο τὸ σημερινὸ πολιτικὸ ἰσοῦγιο, προκαλώντας διεργασίες μέσα στὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς ποὺ ἴσως νὰ ξεφεύγαν ἀπὸ τὸν ἐλεγχὸ τῆς

συνασπισμοῦ βασιζόταν σὲ ἀσάφειες καὶ ὑπεκφυγὲς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κάμνει τὴν κυβέρνηση ἀνίκανη νὰ ἀντιμετωπίζει ὅποιο-δήποτε σοβαρὸ πρόβλημα στὴ χώρα.

τικὸ θέμα δὲν εἶναι μιὰ ἀπλὴ διαφορά ἀποψῆς μεταξὺ τοῦ PSP καὶ τοῦ CDS. Εἶναι ἓνα πρόβλημα ποὺ βρίσκεται στὴ βάση τῆς συγκρούσεως τῆς ἐπανάστασης μετὰ τὴν ἀντεπανάσταση. Οἱ ἐργάτες τῆς γῆς

τὴν ὥρα τοῦλάχιστο, νὰ χτυπήσει ἀνοιχτὰ καὶ βίαια τὶς ἴδιες τὶς δυνάμεις ποὺ τὸ στηρίζουν.

Ἀντίθετα ἡ δεξιὰ μὲ τὸ νὰ θίξει τόσο ἄμεσα τὸ ἀγροτικὸ θέμα

μέχρι τώρα τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς νὰ καθοδηγήσουν τὸ ἐργατικὸ κίνημα μετὰ ἐπαναστατικὲς προοπτικὲς γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη. Γι' αὐτὸ ἡ δεξιὰ δὲν αἰσθάνεται

ἀρχουσας τάξης.

Ἔτσι ὁ στρατηγὸς Ρομάλιο Ἑάνες, ὁ δεξιὸς πρόεδρος ποὺ ψηφίστηκε μετὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν Σοσιαλιστῶν, προσπάθησε νὰ λύ-

Συζήτηση :

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΦΤΟΝΟΜΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

«Απο τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου ἡ καταπίεση ἦταν τὸ κοινὸ χαρακτηριστικὸ τῆς γυναίκας καὶ τοῦ ἐργάτη. Ἡ γυναίκα ἦταν τὸ πρῶτο ἀνθρώπινο πλάσμα ποὺ δοκίμασε δεσμός, ἡ γυναίκα ἦταν σκλάβη πρὶν ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴ σκλάβου»

Μπεμπελ

Τὸ γυναικεῖο κίνημα ἔχει ταυτιστεῖ με ἀκρότητες ὅπως τὸ περίφημο κάπνισμα τῶν σουτιεν καὶ με τὴν ἐξάλλη ἐπίθεση ἐνάντια στοὺς ἄντρες. Αὐτὸ εἶναι μιὰ κακοήθης διαστρέβλωση ποὺ ἔχει καλλιεργηθεῖ δυστυχῶς με ἐπιτυχία, ἀπο τὸν αστικὸ τύπο καὶ προπαγάνδα. Κι

αὐτὸ γιὰ τὸ γυναικεῖο κίνημα εἶναι γεμάτο ἐπαναστατικὸτητα καὶ δυναμισμό ποὺ ἐπιτίθεται σὲ κάθε δομὴ τοῦ καπιταλιστικοῦ πατριαρχικοῦ συστήματος, σὲ κάθε καταπίεση καὶ ἐκμετάλλευση. Στόχος τοῦ κινήματος δὲν πρέπει νὰ εἶναι μονάχα ἡ οικονομικὴ βάση ἀλλὰ καὶ ὅλο τὸ

εποικοδόμημα ποὺ τὴν στηρίζει. Ἡ θέση τῶν γυναικῶν δὲν θ' ἀλλάξει αὐτόματα με τὴν κατάρρευση τοῦ καπιταλιστικοῦ οικονομικοῦ συστήματος. Χρειάζεται μιὰ ταυτόχρονη ἐπίθεση ἐνάντια στὴν ιδεολογία καὶ τοὺς θεσμούς τῆς ἀρχουσας τάξης, ποὺ ἔχουν κρατήσει τὴν γυναίκα σὲ κατώτερη κοινωνικὴ θέση. (Τὸ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ ἐκδόσεις κῦταρο). Ἡ ἀναγκαιότητα ἐνός γυναικεῖου κινήματος εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ὑπάρχουν ἐπηρεάζουν σχεδὸν ὅλες τὶς γυναῖκες.

Τὸ γυναικεῖο κίνημα ἀντικειμενικὰ, εἶναι ἀνεξάρτητο γιὰ τὴν ἀπὸ τὸ πολὺ πλατὺ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κλειστὴι στὰ πλαίσια ἐνός κόμματος. Βέβαια ἓνα κόμμα με σωστὲς ἀρχὲς καὶ τακτικὴ μπορεῖ νὰ βοηθήσει στὴν ἐπίλυση τῶν γυναικεῶν προβλημάτων καὶ στὸ ἀνέβασμα τοῦ κινήματος πρὸ γενικά. Τὴν ἴδια στιγμὴ ὅμως ποὺ τὸ γυναικεῖο κίνημα μπορεῖ νὰ λειτουργῇ αὐτόνομα δὲν παύει ἀπὸ τὸ ν' ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ υπολοίπου ἐργατικοῦ κινήματος.

Τὸ γεγονός ὅτι οἱ γυναῖκες

μποροῦν νὰ ὁργανῶνται καὶ νὰ δρῶν ἀνεξάρτητα εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς φύσεως τῶν προβλημάτων. Γιατὶ ἐνῶ ὅλα τὰ προβλήματα εἶναι γέννημα τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, ὁρισμένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν παύουν ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι εἰδικὰ γυναικεῖα προβλήματα.

Προβλήματα ποὺ ἐπηρεάζουν τὶς γυναῖκες περισσότερο ἀπὸ οἱ ὅποιοι ἄλλοι, γ' αὐτὸ καὶ τὶς ἀφοροῦν περισσότερο. Ἔτσι οἱ γυναῖκες εἶναι οἱ πρῶτες ποὺ πρέπει ν' ἀγωνιστοῦν γιὰ τὰ προβλήματα τους, ὄχι μόνον γιὰ τὰ γνωρίζουν καλύτερα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν εἶναι πρὸς ἐπιτελεσματικὲς στὸ δικὸ τους ὅρο. Ὅπως λόγου χάριν, ἓνας ἰργάτης εἶναι πρὸς ἀποτελεσματικὸς ὅταν κάνει συνδικαλιστικὴ δουλειὰ στὸ ἐργοστάσιο ποὺ δουλεῖ, παρὰ τὸ διπλάνο ἐργοστάσιο.

Δημοσιεύουμε σήμερα τὴν ἀπόψῆς τῆς ὁ. Λαυκῆς γιὰ τὸ θέμα τοῦ Γυναικεῖου Κινήματος μέσα στο πλῆθος τῆς αὐστηρησῆς ποὺ ἔχουμε ἀνοίξει μέσα ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς Σ.Ε. Ἀπὸ τὰ κείμενα τῆς ὁ. Λαυκῆς ἔχουμε ἀφαιρέσει μιὰ σχετικὰ ἐπιγενὴ εἰσαγωγή ποὺ ἀναφέρεται εἰδικὰ στὴν καταπίεση τῆς γυναίκας γιὰ λόγους χώρου. Αὐτὴ ἡ εἰσαγωγή ἀποτελεῖ ἓνα αὐτοτελὲς κείμενο καὶ ἐλπίζουμε νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε μελλοντικά.

ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

Μερικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ δημιουργία ἀνεξάρτητου γυναικεῖου κινήματος διασπᾷ τὴν ἐργατικὴ τάξη. Εἰς πρὸς νὰ ξεκαθαρίσουμε πὺς σὲ καμία περίπτωση δὲν βλέπουμε τὸ γυναικεῖο κίνημα ξεκομμένο ἀπὸ τὸ ἐργατικὸ. Ἀντίθετα ὅπως

ἀνθρώπους ποὺ μπορεῖ μὲν νὰ διαφωνοῦν σὲ ὁρισμένα θέματα, ὅμως ὅσον ἀφορὰ τὸ γυναικεῖο πρόβλημα ἔχουν κοινὲς ἀρχὲς καὶ κοινὸς στόχους. Μ' αὐτὸ τον

συνέχεια στὴ 3ῃ σελίδα

ΕΚΦΡΑΞΗ

ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Στις τελευταίες του ομιλίες ο αρχηγός του ΔΗΣΥ Γλαύκος Κληρίδης εμφανίστηκε σαν υπέρμαχος των δημοκρατικών διαδικασιών και της ελεύθερης έκφρασης απόψεων. Μια τέτοια τοποθέτηση προερχόμενη από ένα από τους πιο συντηρητικούς ηγέτες της δεξιάς είναι ασφαλώς το αποκορύφωμα της υποκρισίας. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να ανησυχεί την κυπριακή αριστερά το γεγονός ότι μπορεί σήμερα ο κ. Κληρίδης να παρουσιάζει την παράταξη-του σαν τη μόνη παράταξη που ασκεί κριτική για τα όσα κακά γίνονται σ' αυτό το τόπο, για τις αδυναμίες της κυβερνητικής πολιτικής και ακόμα για την πολιτική φήμωση που αναμφίβολα επιχειρείται από το κράτος. Δεν είναι καθόλου άγνωστο ότι για χρόνια τώρα οι Κύπριοι κατατάσσονται από κυβερνητικές υπηρεσίες σε «εθνικόφρονες» και αριστερούς με στόχο τον αποκλεισμό των δευτέρων από πολλά πόστα στη δημόσια υπηρεσία. Το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι η αριστερά για χάρη της υποστήριξης μιας δεξιάς κυβέρνησης πάνω στο «εθνικό» θέμα μείωσε την κριτική-της απέναντι στο σύστημα σε τέτοιο βαθμό που θεωρείται από τις πλατείες μάζες σαν συμπολίτευση. Η «δημοκρατική» επίθεση του Κληρίδη δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Είμαστε βέβαιοι πως μια συνεπής ταξική κριτική από την αριστερά θα αποδείξει πολύ σύντομα το πόσο κούφιος είναι ο «δημοκρατισμός» του κ. Κληρίδη.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ

Μια πολύ παράδοση δήλωση έγινε τελευταία από τον κυβερνητικό εκπρόσωπο. Αναφερόμενος προφανώς στην κριτική στάση της αριστεράς απέναντι στην Άμερική μετά την άρση του εμπάργκο, ούτε λίγο, ούτε πολύ είπε πως δεν πρέπει να κάνουμε επιθέσεις ενάντια στις ΗΠΑ αλλά να εκμεταλλευτούμε τα «θετικά» στοιχεία της άρσης του εμπάργκο. Αφού για μια ολόκληρη περίοδο η πολιτική της κυβέρνησης είχε σαν επίκεντρο τη διατήρηση του εμπάργκο, τώρα που αυτή η πολιτική αποδείχτηκε φιάσκο, αντι να σταματήσουν κάθε είδους αυταπάτες φαίνεται πως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αγωνίζεται να πιαστεί από τα ερείπια της για να συντηρήσει την ιδεολογία της αδράνειας. Για μας το θέμα είναι- όπως πάντοτε ήταν- θέμα αγώνα των κυπρίων εργαζομένων ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τα ντόπια προγεφυρώματα-του. Οι ΗΠΑ σήμερα κοινούν τα νήματα της επίθεσης ενάντια στην Κύπρο. Το να προσπαθεί κανείς να καλοπιάνει τους εχθρούς-του δείχνει μόνο πως έχει εγκαταλείψει οποιαδήποτε προοπτική αγώνα ενάντια τους.

Η ΚΥΠ

Η υπόσχεση του κ. Κυπριανού ότι η ΚΥΠ θα σταματήσει να επεμβαίνει στους διορισμούς και τις προαγωγές των δημοσίων υπαλλήλων είναι σημαντική. Από τη μια αναγνωρίζεται επίσημα μια σκανδαλώδης πρακτική που εφαρμόζεται από την κυβέρνηση ενώ από την άλλη γίνεται αποδεκτό ότι αυτή η πρακτική πρέπει να σταματήσει. Φυσικά θάταν αφέλεια να πιστέψουμε πως θα σταματήσει το «φακέλλωμα» των πολιτών της Δημοκρατίας έχοντας υπ' όψη

Τι κρυβεται πίσω απο τη διευρυνση της δεξιάς του Καραμανλή

Ένα αρκετά ενδιαφέρον θέμα που πρέπει να απασχολεί τις προοδευτικές δυνάμεις του Κυπριακού λαού και κάθε Κύπριο Δημοκράτη είναι η λεγόμενη διευρυνση της «Νέας Δημοκρατίας» του κόμματος του κ. Καραμανλή.

Αυτή η στρατηγική γίνεται στα πλαίσια μιας εφεύρεσης της αστικής τάξης της Ελλάδας με βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους εξυπηρέτησης των δικών της συμφερόντων αλλά και των αφεντικών-της. (ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΟΚ)

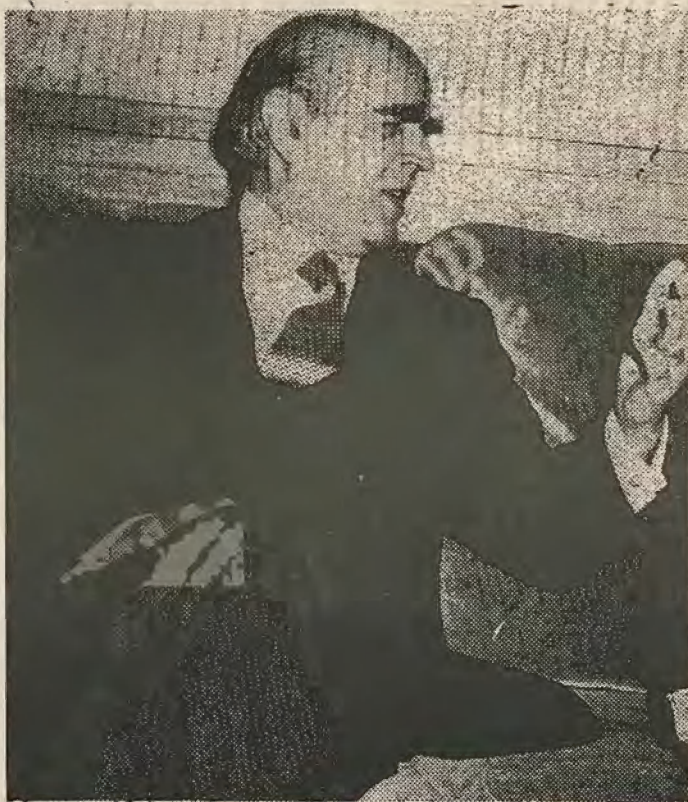
χάνει αρκετή δύναμη, ενώ στο χώρο της αριστεράς να ανεβεί και να διπλασιαστεί η δύναμη του ΠΑΣΟΚ..

Μπροστα στο θέμα της ένταξης στην ΕΟΚ, μας έχει δείξει η κυβέρνηση Καραμανλή ότι πάει μεν χωρίς όρους, αλλά ε-

ταιριών απαιτούν στο τομέα της Ελλάδας όσο το δυνατό να γίνονται επενδύσεις στο βιομηχανικό τομέα και στην δημιουργία μεγάλων βιομηχανιών. Ο Μητσοτάκης σαν εκπρόσωπος του βιομηχανικού κόσμου είναι ικανός να εξυπηρετήσει αυτά τα συμφέροντα αφού γίνει η είσοδο-του, με το κτύπημα των εμπορών μικρομεσαίων επιχειρήσεων και όποιαδήποτε της εργατικής και αγροτικής τάξης.

Ίσως έφτασε ο καιρός ν' αρχίσουν να κάνουν τις παραχωρήσεις-τους προς τ' αφεντικά τους που στρέφονται ενάντια στα πραγματικά συμφέροντα του Ελληνικού και Κυπριακού λαού. Γιατί τα πλοκάμια της νέας πετυχημένης σύλληψης φτάνουν στη Κύπρο. Κι' αν μη ξεγελιόμαστε-προωθούν με αρκετά διπλωματικό τρόπο τη πλήρη υποταγή-μας στον Ιμπεριαλισμό, με τη διχοτόμηση της Κύπρου, ή τη διπλή ένωση. Γι' αυτό επιβάλλεται οι αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις του Κυπριακού λαού με τις αντίστοιχες του Ελληνικού λαού να αντιτάξουμε τις δυνάμεις και να εντείνουμε τη πάλη-μας στις πολύμορφες στρατηγικές μέθοδες που χρησιμοποιεί ο διεθνής ιμπεριαλισμός με τους συνεταίρους του στην Ελλάδα και τη Κύπρο.

Λάκης Ιερόγλου
Φοιτητής-Θεσσαλονίκη.

Μπροστα στις πιέσεις που δέχεται το κυβερνητικό κόμμα του Καραμανλή από τις δημοκρατικές δυνάμεις του λαού στο μη ξεπούλημα των εθνικών συμφερόντων, στο θέμα του Αιγαίου, στο Κυπριακό πρόβλημα, για το θέμα της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ, μπροστα στη χρεωκοπία που έχει έναντι του εργαζόμενου Ελληνικού λαού, του πληθωρισμού, την ανεργία, έπρεπε να αλλάξουν τα σκηνικά.

Για να καταλάβουμε το σκεπτικό της Δεξιάς του Καραμανλή πρέπει να κάνουμε μια ανάλυση των καταστάσεων.

Από τις περυσινές κοινοβουλευτικές εκλογές είδαμε ότι η δεξιά έπαθε καταποντισμό ενώ στο χώρο της αριστεράς είδαμε μια αρκετή άνοδο. Στο χώρο των κομμάτων είδαμε την ΕΔΗΚ (κεντροδεξιο κόμμα) να

κτος αυτού διατάζει να παραχωρήσει στους πάτρωνες-της ζωτικά εθνικά συμφέροντα που φτάνουν μέχρι τη Κύπρο. Τεκμήριο για τα πιο πάνω είναι η πρόσφατη κύρωση της συμφωνίας με την Ιταλία για την υπολοκρηπίδα του Ιωνίου. Ακόμη το Φθινόπωρο που μας έρχεται θα γίνουν δημοτικές εκλογές και έπρεπε να μαζέψουν και από το κέντρο προσωπικότητες που θα θέσουν επικεφαλής ψηφοδελτίων ώστε να κερδίσουν ψηφοφόρους του κέντρου (ΕΔΗΚ) αφού είναι υπο διάλυση το κόμμα-τους για να μην πάθουν πανωλεθρία από την Αντιπολίτευση. Εκεί που θα δούμε με προσοχή είναι την είσοδο του Μητσοτάκη και του Κανελλόπουλου σε ζωτικά υπουργεία.

Οι πιέσεις των μονοπωλίων και των πολυεθνικών ε-

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

συνέχεια από την 2η σελίδα

σει τις διαφορές ανάμεσα στο PSP και το CDS προειδοποιώντας πως αν δεν γινόταν δυνατός ο σχηματισμός νέας κυβέρνησης θα διώριζε ο ίδιος πρωθυπουργό με «δημοκρατικές βασικές εξουσίες» για την διεξαγωγή πρόωγων εκλογών μέσα στο 1979 (οι κανονικές εκλογές που θα γίνουν το 1980). Πρόωρες εκλογές ζητά εδώ και αρκετό καιρό το δεξιό Σοσιαλδημοκρατικό Λαϊκό Κόμμα (PSD) που ελπίζει να ξεπεράσει σε ψήφους το PSP. Το PSD απορρίπτει οποιαδήποτε συνεργασία με το Κομμουνιστικό Κόμμα ενώ το τελευταίο ζητά μια κυβέρνηση του PSP με «υποστήριξη όλων των κομμάτων».

Τελικά φαίνεται πως η Πορτογαλία οδηγείται σε εκλογές κάτω από «δημοκρατική» κυβέρνηση που θα διώρισει ο Στρατηγός Έδνες. Μια τέτοια δεξιά κυβέρνηση θα προσπαθήσει στη διάρκεια της θητείας της να προετοιμάσει το έδαφος για την αποδυνάμωση της αριστεράς. Το αναπόφευκτο δυνάμωμα της δεξιάς μέσα από τις εκλογές θα οδηγήσει σε μια προσπάθεια εφαρμογής αντιμεταρρυθμίσεων με τελικό στόχο την εξάλειψη και των τελευταίων κατακτήσεων της επανάστασης. Όμως παρ' όλες τις απαγορευτικές και παλινδρομήσεις ή επανένσταση έχει ακόμα μαζική υποστήριξη. Πολλές μάχες θα δοθούν προτού η αστική τάξη μπορέσει να ξανασταθεροποιήσει την εξουσία της. Το υπόλοιπο του 1978 και το 1979 ίσως αποδειχτεί ή πιο κρίσιμη καμπή στην πορεία της Πορτογαλικής επανάστασης. Σ' αυτή την περίοδο μπορεί να κριθεί τελειωτικά η τύχη της επανάστασης: 'Η ανασφάλιση και η επικράτησή της ή ο τελικός ενταφιασμός της.

ότι το ίδιο συμβαίνει σ' όλες ανεξαιρέτα τις δυτικές χώρες. Ταυτόχρονα το πρόβλημα δεν περιορίζεται στους διορισμούς και τις προαγωγές στη δημόσια υπηρεσία αλλά επεκτείνεται σ' όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής. Μόλις πρόσφατα η σ.ε. κατάγγειλε ενέργειες της ΚΥΠ σε βάρος της Σ.Ν. ΕΔΕΝ. Είναι απαράδεκτο να γίνεται ανεχτή η προώθηση του χαφιεδισμού και του φακελλώματος. Η υπόσχεση του κ. Κυπριανού πρέπει ν' αποτελέσει και την απαρχή ενός έντονου αγώνα ενάντια σε τέτοιες ενέργειες της ΚΥΠ.

ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ: σκληρές συνθήκες δουλειας για τους 170 εργάτες.

Απο την πείρα που αποκτάει δουλεύοντας στο εργοστάσιο της Κόκα-Κόλα και από τις απόψεις των εργατών που συζητά μαζί τους τον τελευταίο καιρο μπορώ στα σίγουρα να υποστηρίξω πως η Κόκα-Κόλα είναι ένας από τους χειρότερους χώρους που προσφέρονται για δουλειά, ειδικά για ένα ανειδίκευτο εργάτη.

Η εταιρεία απασχολεί γύρω στους 170 εργάτες οι περισσότεροι από τους οποίους είναι ανειδίκευτοι. Από αυτούς 25—30 είναι μαθητές που δουλεύουν για τους μήνες του καλοκαιριού, μερικοί μόλις 15 χρόνων. Οι εργάτες δουλεύουν σε δύο βάρδιες: η πρώτη από τις 7.30 μέχρι τις 4.30 το απόγευμα, και η δεύτερη από τις 4.30 μέχρι τις 12.00 τα μεσάνυχτα.

ΑΝΘΥΓΕΙΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ:

Το υπόστεγο κάτω από το οποίο γίνεται η παραγωγή των αεριούχων αναψυκτικών είναι κλειστό από τις τρεις μεριές. Κάτω απ' αυτό δουλεύουμε 40—50 εργάτες και εργάτριες χωρισμένοι σε διάφορες ομάδες εργασίας. Για την τελική εμφιάλωση του αναψυκτικού χρειάζεται να περάσουν οι μπουκάλες από την διάλυση, από το πλυντήριο, από το μηχανήμα εμφιάλωσης για να μπουκλώνονται σε κιβώτια και να σταθροχθούν σε σωρούς απ' όπου θα φορτωθούν

ζεστό καπνό. Ο θόρυβος από τα «καμηλάκια» ενισχύεται απ' αυτόν των υπόλοιπων μηχανημάτων και των φορτηγών, από το θόρυβο των μπουκάλων που κτυπούν πάνω τους καθώς ινούνονται πάνω στα μεταλλικά κολάνια και από τις φωνές των επιστατών. Ταυτόχρονα η ασπιδόνη που χρησιμοποιείται στα μεταλλικά κολάνια για να λιγοστεύει την τριβή, υγρα από το πλυντήριο, και η αναψυκτική καπο τις μπουκάλες που σπάνε ή ιτυπούν μεταξύ τους, χύνονται

* Ένα μήνα έχει που έπιασα δουλειά εδώ μέσα και νοιώθω να με πνούν οι πνέοντες μου. Είναι κι αυτοί ο θόρυβος που ξεκουφαινει. Γυρεύω δουλειά να φύγω.

Εργάτρια

* Σπασμένα γυαλιά σ' όλο το πάτωμα. Συνεχής θόρυβος. Τρέχει ο ιδρώτας σαν ποτάμι. Μονότονη δουλειά. Φορτώνω από το πρωί μέχρι το βράδυ το κολάνι με κασιες.

Εργάτης

στα φορτηγά. Η μόνη ανοικτή μερία του υποστέγου κλείνει ουσιαστικά από τους τεράστιους σωρούς, από άδεια ή γεμάτα κιβώτια και από τα φορτηγά που σταθροχθούν μπροστά για να φορτωθούν.

Μέσα σ' αυτό το χώρο κινούνται 3—4 μηχανάκια γνωστά σαν «καμηλάκια» για να φορτώνουν, να ξεφορτώνουν και να μεταφέρουν τους σωρούς από κιβώτια. Αυτά προκαλούν ένα τρομερό θόρυβο από τις μηχανές τους ενώ οι εξοπλισμοί τους δημιουργούν ένα ασφυκτικό περιβάλλον από μαύρο

στο πάτωμα δίχως να υπάρχει ένα ικανοποιητικό σύστημα απορρόφησης τους. Εύκολα μπορεί να καταλάβει κανείς πως οι 40—50 εργάτες της «παραγωγής» όπως ονομάζεται ο χώρος παραγωγής των αεριούχων αναψυκτικών, δουλεύουν μέσα σ' ένα αβυσσικό περιβάλλον από δυνατούς θορύβους, αφόρητης ζέστης, αποπνικτικής από τα καυσόερα στήλες ατμού, με τα πόδια μας να φουσκώνουν τις περισσότερες ώρες της ημέρας σ' ένα στρώμα υγρού που καλύπτει το πάτωμα.

ΦΥΣΗ ΔΟΥΛΕΙΑΣ: ΜΟΝΟΤΟΝΗ—ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Είναι γεγονός πως δεν μπορεί οποιονδήποτε να αντέξει για πολύ καιρό στη δουλειά του εργοστασίου αν δεν έχει γερά νεύρα και δυνατούς μυείς. Είναι πολλές οι περιπτώσεις εργατών οι οποίοι αφού δουλέψουν για μερικές ώρες στο εργοστάσιο φεύγουν και δεν ξανάρχονται. Η δουλειά είναι σκληρή από την άποψη ότι όλοι οι εργάτες, άντρες και γυναίκες ασχολούμαστε με βάρη, σηκώνουμε κιβώτια με μπουκάλες, στι ουμε ή ξεστιβάζουμε, τοποθετούμε πάνω στα κολάνια κλπ. Αυτό που κάνει σκληρή τη δουλειά δεν είναι

και οι εργάτες να μη «χασομερούν». Η συμπεριφορά τους προς τους εργάτες είναι περισσότερο συμπεριφορά σε ζώα παρά σε ανθρώπους. Η μονοτονία της δουλειας στην «παραγωγή» είναι ένας επιπρόσθετος παράγοντας κόπωσης. Επειδή το εργοστάσιο είναι σ' ένα μεγάλο βαθμό εφοδιασμένο με αυτόματα μηχανήματα η δουλειά της τεράστιας πλειοψηφίας των εργατών περιορίζεται στο να εφοδιάζουν ή να χειρίζονται τις μηχανές, δηλαδή σε ορισμένες μονότονες κινήσεις για όλη την διάρ-

* Δουλεύω εδώ μέσα μόνο επειδή έχει πολλές υπερωρίες και έχω ανάγκη από λεφτά. Χειρότερη δουλειά δεν υπάρχει αλλά τι να κάνουμε; Διότι δεν είναι μόνο η κόπωση. Χαλούμε και την υγεία μας.

Εργάτης

* Μικροατυχήματα γίνονται γιατί δεν προσέχουμε οι εργάτες. Τους εφοδιάσαμε με προστατευτικά γάντια κτλ. αλλά δεν τα φορούν. Γι να τους κάνουμε;

Υπεύθυνος παραγωγής

και τόσο το βάρος που σηκώνουμε, όσο ο γρήγορος ρυθμός στον οποίο διεξάγεται η δουλειά και η ένταση με την οποία γίνεται κάτω από τη συνεχή πίεση και φωνές των επιστατών.

Τον ρυθμό της παραγωγής τον ελέγχουν οι μηχανές τις οποίες οι εργάτες είναι υποχρεωμένοι να προλαμβάνουν. Απαγορεύεται αυστηρά να σταματήσουν οι μηχανές ή να σταματήσουν οι εργάτες να τις τροφοδοτούν έστω και για μια στιγμή. Αυτό σημαίνει ασταμάτητη δουλειά από την ώρα που θα μπούμε μέχρι την ώρα που θα φύγουμε με από το εργοστάσιο σε βέθιο που να μη μπορούμε όποτε χρειάζεται να πηγαίνουμε στο αποχωρητήριο ή για να πιούμε νερό. Η μόνη περίπτωση να ξεκουραστούμε κάπως είναι να σημειωθεί κάποια βλάβη στις μηχανές ή κάποια σύγχυση στην παραγωγή έτσι που να σταματήσει η δουλειά. Σε περίπτωση που η βλάβη χρειάζεται πολύ ώρα να διορθωθεί ή που για κάποιο λόγο σταματήσουμε να δουλεύουμε για αρκετή ώρα οι επιστάτες είναι ικανοί να μας βάλουν να κάνουμε τις πιο άσκοπες ασχολίες όπως το να παίρνουμε τις μπουκάλες από τα κιβώτια και να τις τοποθετούμε σε άλλα μόνο και μόνο για να μην καθόμαστε δίχως απασχόληση.

Οι επιστάτες είναι άμεσα όργανα της εργοδοσίας. Μόνη τους ευθύνη είναι να επιβλέπουν ώστε οι μηχανές να μη σταματούν

και της ημέρας. Οι ίδιοι οι εργάτες θυμίζουν μηχανές με τον τρόπο που δουλεύουν.

Τα σπασμένα γυαλιά στο πάτωμα και οι σπασμένα μπουκάλια στα κιβώτια αποτελούν ένα συνεχή κίνδυνο για τα πόδια και τα χέρια. Ατυχήματα από σπασμένα γυαλιά είναι ένα συνηθισμένο φαινόμενο μέσα στο εργοστάσιο. Με μια πρώτη ματιά ένας μπορεί να διακρίνει ανάμεσα στους εργάτες αρκετά χέρια τυλιγμένα με επιδέσμους. Το βρεγμένο πάτωμα από την άλλη μπορεί να γίνει αιτία ατυχημάτων γιατί είναι πολύ γλιστερό. Σοβαρός κίνδυνος προέρχεται από τα «καμηλάκια» τα οποία τρέχουν με υπερβολική ταχύτητα μέσα στο χώρο της δουλειας για να προλάβουν το ρυθμό της παραγωγής. Για να αποφευχθούν σοβαρά ατυχήματα χρειάζεται συνεχής και ιδιαίτερη προσοχή από μέρους και των εργατών και των οδηγών. Παρ' όλα αυτά ελαφρές συγκρούσεις και ατυχήματα δεν είναι σπάνιο φαινόμενο. Υπάρχει το προηγούμενο οδήγηση που σκοτώθηκε όταν ανατράπηκε το «καμηλάκι» του.

Άλλος παράγοντας κινδύνου είναι οι ψηλοί σωροί από κιβώτια που βρίσκονται μέσα στο χώρο παραγωγής. Συχνά υπάρχουν κιβώτια τα οποία είναι σπασμένα ή δεν είναι καλά τοποθετημένα με αποτέλεσμα οι σωροί να τα-

* Γλύστρισα μέσα στα νερά και κτύπησα το πόδι μου. Ήταν γύρω στις 9.00 το πρωί. Πήγα στον γιατρό γιατί έμεινε πιασμένο το πόδι μου, μου το έφτιαξε και επέστρεψα στη δουλειά η ώρα 12.30. Ο επιστάτης ο Παναγιώτης, μου έκοψε από το μεροκάματο τις ώρες που έλειπα.

Εργάτης

λαντεύονται επικίνδυνα και κάποτε να κτυπούν εργάτες που έτυχε να βρίσκονται δίπλα ή από κάτω.

Για το ψηλό ποσοστό ατυχημάτων η εταιρεία φαίνεται να αδιαφορεί αν κρίνει κανείς από τη φαρμα-

ΩΡΑΡΙΟ—ΜΙΣΘΟΣ

Οι εργάτες στην Κόκα Κόλα έχουν πετύχει από καιρό την 5 μερή βδομάδα. Δουλεύουν όμως 42 1/2 ώρες τη βδομάδα. Το διάλειμμα για μεσημεριανό φαγητό το είναι μόνο μισή ώρα έτσι που μόλις προλαβαίνουμε να φάμε και να επιστρέψουμε στη δουλειά μας. Με το σταμάτημα της πρώτης βάρδιας η ώρα 4.30 ξεκινά η δεύτερη βάρδια μέχρι τις 12.00 τα μεσάνυχτα. Μ' αυτό τον τρόπο η παραγωγή μπορεί να φτάσει τις 20—25 χιλιάδες κιβώτια σε μια μέρα.

* 42 1/2 ώρες την βδομάδα πάλι πολύ τη στιγμή που άλλα εργοστάσια έχουν πετύχει το 40 ώρο. Το ωράριο θα το θίξουμε στη νέα σύμβαση.

Προτού κλείσουν τα σχολεία για τις καλοκαιρινές διακοπές η εταιρεία πλήρωνε τους εργάτες στην «παραγωγή» £3.500 αρχικά και £2.000 και £2.500 ενώ η δουλειά που κάνουν άντρες και γυναίκες είναι στις περισσότερες περιπτώσεις η ίδια. Τα μεροκάματα αυτά ισχύουν για

* Οι επιστάτες είναι τσάροι με το βούρδουλα. Να μη σε δουν να συνομιλάσεις. Μας θέλουν συνέχεια σκυφτούς πάνω στη δουλειά. Άμα τους πεις τίποτα σου λέν πως πέρασαν οι παλιοί καλοί καιροί.

Παλιός εργάτης

κεντική περίθαλψη που παρέχεται και που είναι πολύ φτωχή. Εκτός απ' αυτό η εταιρεία φέρνει δυσκολίες στους εργάτες για την πληρωμή των μεροκαμάτων που χάνονται σαν συνέπεια του ατυχήματος.

τους ανειδίκευτους εργάτες της «παραγωγής» όμως οι ειδικευμένοι τεχνίτες που δουλεύουν στο εργοστάσιο, μηχανικοί, πογιατζήδες, πελεκάνοι, κλπ. δεν πληρώνονται καθόλου καλύτερα. Οι περισσότεροι τεχνίτες δουλεύουν στο εργοστάσιο για 15—20 χρόνια, το βδομαδιακό τους όμως κυμαίνεται γύρω στις £25.00. Ο λόγος για την πο-

* Πολύ χαμηλός ο μισθός. Δουλεύω 20 χρόνια και παίρνω £24: Ανάλογα που είμαστε τεχνίτες παίρνουμε πολύ λίγα.

λυ μικρή αυτή διαφορά ανάμεσα στο μισθό ενός ανειδίκευτου εργάτη που μπορεί να προσελήφθηκε στην «παραγωγή» και ενός τεχνίτη με 20 χρόνια υπηρεσίας είναι το ότι η εταιρεία δυσκολεύεται να βρει όσους εργάτες χρειάζεται στην «παραγωγή» επειδή οι όροι δουλειας είναι πολύ άσχημοι. Έτσι αναγκάζεται να δώσει «ψηλά» μεροκάματα για να προσελκύσει εργατικά χέρια και να αντιμετωπίσει το βασικό πρόβλημα έλλειψης εργατικού δυναμικού στο εργοστάσιο. Τα μεροκάματα αυτά δεν είναι ψηλά μόνο σε σύγκριση με τα μεροκάματα των τεχνιτών μέσα

στο εργοστάσιο, αλλά από μια πρόχειρη έρευνα φαίνεται να είναι τα πιο ψηλά μεροκάματα που πληρώνει εργοστάσιο σε ανειδί-

* Σχετικά με το ημερομίσθιο μπορούν να έχουν κάποιο δίκαιο λόγω της συνεχούς αύξησης στο κόστος ζωής. Εκτός απ' αυτό όλα είναι εντάξει.

Επιστάτης παραγωγής

κευτους εργάτες. Στην πραγματικότητα τα μεροκάματα αυτά είναι κατά πολύ ψηλότερα απ' αυτά που προνοούν οι ίδιες συμβάσεις μεταξύ συντεχνιών και Κόκα-Κόλα. Αν συγκ-

ΔΥΣΚΟΛΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΘΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Όταν μελέτησα κανείς τις συνθήκες που επικρατούν μέσα στο εργοστάσιο καταλαβαίνει ότι η επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε γίνεται πιο δύσκολη, επειδή: 1. Οι συμβάσεις μεταξύ των συντεχνιών και της εταιρείας δεν υπογράφονται ξεχωριστά για το εργοστάσιο Κόκα-Κόλα αλλά αφορούν όλα τα εργοστάσια στη βιομηχανία αναψυκτικών. Μ' αυτό τον τρόπο οι συμβάσεις είναι γενικές και αποτυπώνουν στο να θίξουν τα ειδικά προβλήματα του κάθε εργοστασίου ξεχωριστά. Ταυτόχρονα οι κοινές συμβάσεις δεσμεύουν τους εργάτες ορισμένων εργοστασίων και τους εμποδίζουν από του να πετύχουν περισσότερα, αν στα εργοστάσια τους ειδικά, επικρατούν ευνοϊκές γι' αυτούς συνθήκες. Για παράδειγμα αν η εταιρεία Κόκα-Κόλα μπορούσε να προσφέρει μέχρι £20 τη βδομάδα κάτω από την πίεση των εργατών, για-

κρίνει βέβαια κανείς τα «ψηλά» αυτά μεροκάματα με το συνεχώς ανερχόμενο κόστος ζωής καταλαβαίνει πως δεν είναι καθόλου ικανοποιητικά.

Τους μήνες του καλοκαιριού το πρόβλημα της έλλειψης εργατικών χεριών που αντιμετωπίζει η εταιρεία, λύνεται με την εισροή των μαθητών για δουλειά στο εργοστάσιο και τα μεροκάματα πέφτουν αμέσως. Έτσι, αυτή την περίοδο το αρχικό μεροκάματο για άντρες είναι μόνο £2.500 και για γυναίκες £2.000.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

Τι είναι πιο πλούσια από τις υπόλοιπες εταιρείες οι οποίες μπορούν να προσφέρουν μόνο £15, οι εργάτες της Κόκα-Κόλα δεν θα μπορούσαν να πάρουν £20 μια και οι συμβάσεις γίνονται μετά από συμφωνία όλων των εταιρειών μαζί. 2. Μέσα στο χώρο του εργοστασίου οι εργάτες είναι χωρισμένοι σε διάφορα τμήματα παραγωγής, όπως για παράδειγμα μηχανουργεία, παραγωγή αναψυκτικών, διάλυση μπουκάλων, τμήμα ταμπελόγραφων κλπ. Τα προβλήματα και επομένως τα αιτήματα των εργατών στο κάθε ξεχωριστό τμήμα είναι διαφορετικά κι έτσι η κοινή ανάληψη αγώνων απ' όλους τους εργάτες μαζί γίνεται πιο δύσκολη. 3. Ένα μεγάλο ποσοστό εργατών δουλεύει πάνω σε προσωρινή βάση για μερικές βδομάδες μέχρι να βρουν μια καλύτερη δουλειά και να φύγουν. Οι εργάτες αυτοί είναι φυσικά να μην είναι διατεθει-

μένοι να μπλεχτούν σε αγώνες για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εργάτες της Κόκα-Κόλα μια και θα φύγουν από το εργοστάσιο έτσι κι αλλιώς. Εξ άλλου δεν έχουν την πείρα και την παράδοση των εργατικών αγώνων στο εργοστάσιο. Η κατάσταση αυτή χειροτερεύει το καλοκαίρι όταν η εταιρεία προσλαμβάνει πολλούς μαθητές. Η τεράστια αύξηση στη ζήτηση αναψυκτικών τους μήνες του καλοκαιριού και επομένως και στα κέρδη της εταιρείας θα μπορούσε να αποτε-

Με μια πιο αποφασιστική πολιτική πάνω στο θέμα των εργατικών διεκδικήσεων οι ηγεσίες των συντεχνιών θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους εργάτες της Κόκα-Κόλα να πετύχουν πολύ περισσότερα. Μόνο το γεγονός πως η εταιρεία πλήρωνε £17 1/2 τη βδομάδα ενώ οι συντεχνίες είχαν συμφωνήσει μέσα στη σύμβαση για περίπου £14 τη βδομάδα δείχνει μια κάποια αποτυχία από μέρους των συντεχνιών πάνω στο χειρισμό αυτού του θέματος. Γιατί οι συντεχνίες δεν είχαν καταφέρει μέσα στην περσινή σύμβαση να εξασφαλίσουν το μεροκάματο που ο ίδιος ο εργοδότης ήταν αναγκασμένος από την υφιστάμενη επίσημη ζήτηση και προσφορά εργατικών χεριών να προσφέρει. Συχνά σε τέτοιες περιπτώσεις προβάλλεται το δικαιολογητικό πως οι ηγεσίες των συντεχνιών είναι αμέτοχοι ευθύνων για την τελική απόφαση την παίρνουν πάντα οι εργάτες.

Οι ηγεσίες συντεχνιών όμως έχουν υποχρέωση να πιέζουν τους εργοδότες έτσι ώστε οι εργάτες να πετύχουν το μάξιμουμ των διεκδικήσεων τους. Αυτό που συμβαίνει συνήθως είναι η ηγεσία να πιέξει τους εργάτες της συντεχνίας να δεχτούν λιγότερα μπροστά στο ενδεχόμενο εργατικού αγώνος δυναμικού χαρακτήρα να καταστούν απαραίτητοι. Αυτό είναι αποτέλεσμα της γενικής πολιτικής των συντεχνιών για θυσίες από μέρους της εργατικής τάξης για να μη διασφαλεί η βιομηχανική ειρήνη στον τόπο μας «λόγω της πολιτικής κατάστασης που επικρατεί».

Για χάρη της ίδιας πολιτικής της διατήρησης της βιομηχανικής ειρήνης οι ηγεσίες των συντεχνιών προτιμούν να ανησυχούν για χαμηλά μεροκάματα που δίνονται στους μαθητές παρά να έρχονται σε σύγκρουση με το κεφάλαιο πάνω στο θέμα αυτό. Είναι γενικά παραδεκτό απ' όλους

λέσει μοχλό πίεσης από μεριάς των εργατών προς την εταιρεία για την ικανοποίηση αιτημάτων, γιατί το σταμάτημα της δουλειας σ' αυτή την περίοδο θα έφερνε τεράστιες ζημιές στην εταιρεία. Τα αποθέματα όμως του μαθητικού δυναμικού που παραμένουν άνεργα μπορούν να χρησιμοποιηθούν από την εταιρεία σαν αντίβαρο στις εργατικές διεκδικήσεις και δίνουν την ευχέρεια στην εταιρεία να αποπρίψει τα αιτήματα των εργατών μια και μπορεί να κρατήσει την παραγωγή σχεδόν μόνο με μαθητές.

(συντεχνίες, κυβέρνηση, εργοδότες) είναι αναγκαίοτητα η χρησιμοποίησης των μαθητών μέσα στην παραγωγή τους μήνες του καλοκαιριού για τις ανάγκες της οικονομίας. Ιδιαίτερα για εργοστάσια ποτοποιίας όπως αυτο της Κόκα-Κόλα. Οι μαθητές είναι απόλυτα αναγκαίοι για την αντιμετώπιση της αυξανόμενης ζήτησης σε ποτα τα καλοκαίρια. Το να χρησιμοποιούνται όμως σαν φτηνά εργατικά χέρια από τη μια και να να εκδιώκονται οι εργάτες να παρασώπουν τα αιτήματα τους από την άλλη, εξυπηρετά αποκλειστικά το κεφάλαιο, αποτελεί πλήρη για την εργατική τάξη, και οι συντεχνίες έχουν καθήκον να κτυπήσουν αποτελεσματικά αυτή την κατάσταση.

Τους μήνες του καλοκαιριού η εταιρεία δύσκολα μπορεί να αντισταθεί σε πιέσεις των εργατών αν αντιμετωπισθεί σωστά από τις συντεχνίες η απειλή της εργοδοσίας για μαζικές απολύσεις εργατών και προσλήψεις μαθητών. Τα καθημερινά κέρδη της εταιρείας κατά τους ζεστούς μήνες του χρόνου είναι τεράστια. Αν υπολογίσουμε για μια συγκεκριμένη μέρα πως η παραγωγή έφτασε τις 20.000 κιβώτια αναψυκτικών μικρού μεγέθους, αυτό σημαίνει έσοδα για την εταιρεία περίπου 25 χιλιάδων λιρών. Απ' αυτές αρκετές χιλιάδες είναι καθαρό κέρδος μιας ημέρας παραγωγής. Από την άλλη, οι 170 εργάτες του εργοστασίου πληρώνονται μέσο όρο £3.500 ημερησίως που σημαίνει πως η εταιρεία πληρώνει £600 περίπου εργατικά την ημέρα. Αν υποθέσουμε πως οι 170 εργάτες ζητούν 30% αύξηση στα μεροκάματα (£1 αύξηση) η εταιρεία θα πρέπει να διαλέξει είτε να πληρώσει £170 περισσότερες την ημέρα, είτε να χάνει ολόκληρες χιλιάδες την ημέρα αν τελικά η διαφορά καταλήξει σε απεργία.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΧΟΥΣΑΣ ΤΑΞΗΣ

Η λογοκρισία δεν είναι ένα φαινόμενο καινούργιο, ούτε η ιστορία-της συνδέεται αποκλειστικά με τον κινηματογράφο. Είναι γέννημα του κράτους. Οι πρώτες μαρτυρίες για τη δράση-της προέρχονται από τα πρώτα κράτη της κοινωνίας.

Δεδομένου ότι η λογοκρισία είναι ένα όργανο του κράτους, από τις πρώτες μάλιστα στιγμές της εμφάνισής-του, η άποψη την οποία μπορεί να έχει κάποιος για τη λογοκρισία δεν είναι άσχετη με τη θέση που έχει για το κράτος.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Το κράτος παρουσιάζεται από την εκάστοτε άρχουσα τάξη σαν ένας μηχανισμός ανεξάρτητος, που βρίσκεται πάνω από τις τάξεις και φροντίζει ώστε οι αντιτιθέμενες, λόγω συμφερόντων, τάξεις να μην συγκρούονται μεταξύ τους και να διατηρείται η ηρεμία και η ασφάλεια σε κάποια χώρα. Αυτή η θεωρία έχει σκοπό να συγκαλύψει και να ωραιοποιήσει την κυριαρχία της μιας τάξης, της αστικής, στη δική μας κοινωνία - πάνω στις άλλες. Μια κυριαρχία που στηρίζεται πάνω στην εκμετάλλευση και την καταπίεση. Οι νόμοι και ο μηχανισμός του κράτους (στρατός, αστυνομία, κυβερνητική μηχανή) ξέρουμε πολύ καλά ότι εξυπηρετούν την άρχουσα τάξη, τη δυνατή, και όχι τις αδύνατες και καταπιεζόμενες τάξεις. Μια ματιά στη σημερινή κοινωνία και σε πιο παλιές κοινωνίες δείχνει ξεκάθαρα αυτό το πράμα. Οι νόμοι κι αυτοί που είναι ταγμένοι να τους εφαρμόζουν είναι καμωμένοι σήμερα στα μέτρα του κεφαλαιοκράτη και όχι τον εργάτη, όπως στην φεουδαρχία ήταν καμωμένοι στα μέτρα του φεουδάρχη και όχι του δούλοπαρόικου, στη δουλκρατία στα μέτρα του αφέντη και όχι του δούλου.

Η λογοκρισία, ένα σώμα του οποίου οι κανονισμοί και η σύνθεση των μελών-του καθορίζονται από το κράτος, όσο κι αν προσπαθεί να κρυφτεί πίσω από διακηρύξεις για προστασία του λαού, δεν παύει να είναι ένα ταξικό όργανο καταπίεσης, που έχει συγκεκριμένους σκοπούς.

Κύριος σκοπός-της είναι να προστατέψει την κυρίαρχη τάξη από «επικίνδυνες» ιδέες και μηνύματα που διαδίδονται μέσα από διάφορα μέσα μαζικής επικοινωνίας (βιβλία, έργα τέχνης, ταινίες κ.ο.κ.). Η μετάδοση αυτών των ιδεών μπορεί να συνειδητοποιήσει μάζες ανθρώπων που βρίσκονται σε άγνοια της κατάστασης και των συμφερόντων-τους (μια άγνοια που την καλλιεργεί και την κατευθύνει η άρχουσα τάξη) με αποτέλεσμα να επιχειρήσουν να ανατρέψουν τη σε βάρος-τους υπάρχουσα κατάσταση.

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Η λογοκρισία είναι ιδιαίτερα αυστηρή και διατηρείται σε μια από τις μορφές-της (σαν προληπτική) στον κινηματογράφο λόγω της δύναμης που κρύβει μέσα-του αυτό το μέσο. Με τις εικόνες, που δημιουργούν την ψευδαίσθηση της πραγματικότητας και τις συνθήκες προβολής (ο θεατής απομονώνεται σε μια σκοτεινή αίθουσα) ο κινηματογράφος γίνεται ένα μέσο ισχυρής υποβολής προκαλώντας ένα σωρό συναισθήματα στο θεατή. Παρόλο που οι εκπρόσωποι της άρχουσα τάξης κατέχουν πολύ καλά τις ιδιότητες αυτές του κινηματογράφου και τις έχουν εκμεταλλευτεί κατά κόρον, εντούτοις αισθάνονται τρομοκρατημένοι μπροστά στις δυνατότητες του κινηματογράφου όταν χρησιμοποιηθεί υπέρ των συμφερόντων των καταπιεζομένων. Με τη λογοκρισία προσπαθεί να βάλει ένα φραγμό σ' αυτές τις δυνατότητες και επειδή αντιλαμβάνεται ότι αυτό αντικείται στις διακηρύξεις-της για δημοκρατία και ελεύθερη έκφραση του ατόμου, καλύπτεται πίσω από υποκριτικές διατάξεις και νόμους που μιλούν για προστασία του λαού από ανατρεπτικές ιδέες, ανηθικότητα κτλ.

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Δεν είναι τυχαίο που το πρόβλημα της λογοκρισίας ανεβαίνει στην επιφάνεια αυτή την περίοδο, 4 χρόνια μετά το πραξικόπημα και την εισβολή. Φυσικά είχε συζητηθεί και προηγουμένως. Η πιο γνωστή περίπτωση ήταν εκείνη

του «Ζ», μιας ταινίας του κ. Γαβρε με θέμα τη δολοφονία του Λαμπράκη στην Ελλάδα. Τώρα όμως είναι η πρώτη φορά που τίθεται τόσο πλατιά σε αμφισβήτηση ο ίδιος ο θεσμός της λογοκρισίας. Αν κάποτε οι μόνοι που θα μπορούσαν να αντιδράσουν ήταν οι εισαγωγείς ταινιών και δεν το έκαναν για να μη συγκρουστούν με τους λογοκριτές, αλλά προσπαθούσαν με άλλους τρόπους να «περάσουν» τις ταινίες-τους, σήμερα υπάρχει διαμορφωμένο ένα κλίμα που δε μπορεί να ανεχτεί την απεριόριστη-τουλάχιστο-δράση της λογοκρισίας.

Πρώτα τα ίδια τα συγκλονιστικά γεγονότα του 74 και οι καταστάσεις που ακολούθησαν αποτέλεσαν μια πηγή προβληματισμού μέσω του κινηματογράφου. Οι ταινίες που έ-

γιναν για την Κύπρο αυτή την περίοδο - αυτές που είναι γνωστές και άλλες που παράμειναν άγνωστες - είναι πολύ περισσότερες σε σύγκριση με προηγούμενες περιόδους. Ήταν φυσικό ανάμεσα σ' αυτές να υπάρξουν και ταινίες που η προσέγγιση της κατάστασης που έκαμναν να ξέφυγε από τα ασφαλή ύδατα της κυπριακής λογοκρισίας, όπως η ταινία «Κύπρος, η άλλη πραγματικότητα», πράγμα το οποίο θα ανάγκαζε τη λογοκρισία να δείξει ωμα και ψυχρά το πραγματικό-της πρόσωπο.

Μέσα στα ίδια πλαίσια πρέπει να τοποθετήσουμε και τη δραστηριότητα των κινηματογραφικών λεσχών που δημιούργησαν το πρώτο ευνοϊκό κλίμα για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής κουλτούρας. Το θετικό είναι πως σ' αυτή την περίπτωση, οι λεσχες-προφανώς επηρεαζόμενες από την κατάσταση που επικρατεί στην Κύπρο - δεν τοποθέτησαν τις δραστηριότητες-τους σε ένα καθαρά επίπεδο τέχνης αλλά προσπάθησαν να τις συνδέουν με τα προβλήματα του τόπου. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει από τη γενικότερη δραστηριότητα των λεσχών και συγκεκριμένα από το Φεστιβάλ Παλαιστινιακού κινηματογράφου, που συνδέθηκε άμεσα με το κυπριακό πρόβλημα. Ορισμένες επίσης ανακοινώσεις δείχνουν σαφέστατα το πως αντιμετωπίζουν οι λεσχες του κινηματογράφου. Η μαζικότητα των λεσχών δείχνει το αντίκρουσμα που έχει αυτή η θέση στο κυπριακό κοινό.

Αυτό το ενδιαφέρον εκδηλώνεται και με την ειδησιογραφία που παρατηρείται τελευταία στις κυπριακές εφημερίδες για τον κινηματογράφο. Τα ΝΕΑ μάλιστα καθιέρωσαν ταχτική κριτική ορισμένων καλών ταινιών που προβάλλονταν στην Κύπρο, πράμα που βοηθά σε μια πιο σωστή πληροφόρηση του κοινού πάνω σε θέματα κινηματογραφικά, μια και η κριτική αυτή αναφέρεται στην κυπριακή κινηματογραφική πραγματικότητα.

Το άνοιγμα του κινηματογράφου «Κωνσταντία», παρόλο που η μικρή λειτουργία-του δεν μας επιτρέπει να διαπιστώσουμε αν θα σταθεί ή όχι, δείχνει την έχταση αυτού του ενδιαφέροντος για τον κινηματογράφο.

Αν λάβουμε υπόψη αυτό το κλίμα και αυτές τις συνθήκες μπορούμε να εξηγήσουμε την αντίδραση ενάντια στη λογοκρισία. Πιστεύουμε πως σε τελευταία ανάλυση η αντίδραση αυτή εκφράζει τον αγώνα για την εφαρμογή των δημοκρατικών αρχών και των δικαιωμάτων των πολιτών, που προσπαθεί να τους τα στερήσει η άρχουσα τάξη με ένα αντιδραστικό θεσμό.

ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΥΣ

Αναδημοσίευση από το Πνευματικό Ημερολόγιο της εφημερίδας «Ανεξάρτητος».

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και με ικανοποίηση παρακολουθώ την πορεία του περιοδικού «Σοσιαλιστική Έκφραση», όργανο της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και τη μάχη που δίνει, για να ανεβεί στο επίπεδο του αντίξιου έντυπου αφυπνισμένης νεολαίας. Απ' όσο μπορώ να κρίνω, το περιοδικό αυτό είναι το πιο ζωντανό και το πιο συνακόλουθο στις αρχές-του έντυπο στο χώρο του κυπριακού αγώνα. Η κύρια δύναμη-του ασφαλώς βρίσκεται στη καθαρότητα και στη στερεότητα του λόγου-του- έκφραση καθαρά σοσιαλιστική- καθώς και στην αδιάπτωτη προσπάθεια για σωστή πληροφόρηση, χωρίς ιδεολογικούς σωβινισμούς και στενόκαρδες εχτιμήσεις. Τα θέματα που καταπιάνεται βρίσκονται πάντα στη πύρινη ζωή της κυπριακής, ελληνικής και διεθνικής προβληματικής. Η ανάλυση των εξελίξεων και των φαινομένων βρίσκεται στο επίκεντρο της προβληματικής αυτής και είναι όχι μόνο διαφωτιστική, παρα κάποτε και εποικοδομητική. Αξιοπρόσεκτη είναι η προσπάθεια του περιοδικού να επικοινωνήσει άμεσα και χειροπιαστά με τη σημερινή κοινωνική πραγματικότητα του νησιού, να ερεβνήσει τις συνθήκες εργασίας του λαού, να ξεσκεπάσει αντικοινωνικά φαινόμενα εκμετάλλευσης, αισχροκέρδειας, ή καταπίεσης. Γνωρίζω τα πενιχρά μέσα που για τη μάχη αυτή διαθέτει το περιοδικό, και δεν μπορώ παρα να θαυμάσω την αφοσίωση με την οποία οι εκδότες και οι συντάχτες-του είναι προσηλωμένοι στο ιδανικό-τους για τη σωτηρία του τόπου τους, για την προκοπή του Κυπριακού Λαού. Τους στέλνω τον πιο θερμό συναδελφικό χαιρετισμό.

ΜΕΣ ΕΙΣΡΗΝΟΥΣ

Επιστολή

ΠΩΣ ΜΕ

ΦΑΚΕΛΛΩΣΑΝ

Η αστική τάξη στη προσπάθεια να βάλει κάτω από τον έλεγχο-της κάθε επαναστατική κίνηση και δυνατότητα των προοδευτικών αριστερών δυνάμεων καθοδηγεί τον κρατικό μηχανισμό με εξειδικευμένο όργανο-του την ΚΥΠ στη παρακολούθηση και το φακέλλωμα όλων ανεξαιρέτως των πολιτών και ιδιαίτερως αυτών που χαρακτηρίζονται από επαναστατικές σοσιαλιστικές ιδέες. Αυτό γίνεται παρ' όλες τις διακηρύξεις για ανθρώπινα δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες.

Προχωρώ σε μια συγκεκριμένη ενέργεια της ΚΥΠ.

Σε κάθε σχολείο ανατίθεται σ' ένα ορισμένο έρπαστο με γνωστές απόψεις, η κατάρτιση ειδικών καταλόγων στους οποίους θα περιλαμβάνονται ανα

λογα με την πολιτική τους τοποθέτηση και δράση, όλοι οι μαθητές της έκτης τάξης των Γυμνασίων.

τα ανθρωπινα δικαιωματα δεν εξασφαλίζονται με το φακέλλωμα την παρακολουθηση και την αστυνομευση.
Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Οι μαθητες χωρίζονται στις ακόλουθες κατηγορίες:α) Εοκαθητατζήδες,β)Εθνικόφρονες αντικυβερνητικοί (ΔΗΣΥ) γ)Εθνικόφρονες κυβερνητικοί (ΔΗΚΟ), δ)Αριστεροί,ε)ΕΔΕΝίτες, στ)Πολιτικά αδιάφοροι.

Η δουλεια γίνεται ως εξής: Αυτος που αναλαμβάνει, από προσωπικές εμπειρίες, φακέλλώνει πρώτα τους μαθητες της τάξης-του. Ύστερα με τρόπο προσεγγίζει άτομα άλλου τμήματος (τάξης) και τους «ψαρεύει» αναφορικά με διάφορους συμμαθητες-τους. Επιπρόσθετα συλλέγονται πληροφορίες σε σχέση με την εξωσχολική τους δραστηριότητα από πρόσωπα εντος και εκτος του σχολείου.

Στους μαθητες-χαφιέδες δίδονται σαν δικαιολογία γι' αυτο το φακέλλωμα το ότι χρειάζονταν ορισμένα στοιχεία για την «σωστή» διαλογη των δοκιμών στο στρατο. Επίσης τους έλεγαν ότι από τις πιο πάνω κατηγορίες αποκλείονταν μόνο οι α και έ (Εοκαθητατζήδες-ΕΔΕΝίτες). Στη δικη μου περίπτωση αυτος που με φακέλλωσε με κατάταξε στη γ κατηγορία. Αλλα στο γενικο συντονισμο που έγινε αργότερα ο υπεύθυνος για το Λύκειο, γνωρίζοντας τη πολιτική τοποθέτηση του πατέρα-μου με τοποθέτησε στην τελευταία κατηγορία.

Στους μαθητες αυτους δινονταν υποσχέσεις ότι θα προωθηθουν για δόκιμοι στο στρατο.

Αυτα όλα έφτασαν σε μενα από τον «υπεύθυνο» για το φακέλλωμα στο Λύκειο με τον οποίο τώρα την βγάζουμε μαζί στον ίδιο στρατιωτικό θάλαμο.

Π.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Αποψεις του Κ.Σ. της Δ.Ν.Δ.Λ.

Όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και φέτος χιλιάδες μαθητές όλη την Κύπρο άρχισαν να εργάζονται στα διάφορα εργοστάσια, βιομηχανίες, οικοδομές, και διάφορους άλλους χώρους εργασίας.

Τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα και την εισβολή παρατηρείται μια αύξηση του ποσού των μαθητών που ζητούν απασχόληση κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Ταυτόχρονα όμως και από μέρους της εργοδοσίας παρατηρείται έντονο ενδιαφέρον για την πρόσληψη μαθητών-εργατών.

Ποιοί όμως είναι οι λόγοι που ωθούν τους μαθητές-που κύρια προέρχονται από εργατικές, φτωχοαγροτικές και προσφυγικές οικογένειες-να εργάζονται τους μήνες των διακοπών; Το ερώτημα αυτό απαντιέται στη σημερινή έκδοση από τους ίδιους τους μαθητές στη σχετική έρευνα που έκαναν μέλη της Δημοκρατικής Νεολαίας Δώρου Λοΐζου. (Δ.Ν.Δ.Λ.):

—Τα αυξημένα οικογενειακά έξοδα δεν μπορούν σήμερα να καλυφτούν από το εισόδημα της εργασίας του πατέρα και της μητέρας. Τα μεροκάματα κρατιούνται σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα, γι' αυτό η προσφορά των εργαζόμενων μαθητών στο οικογενειακό εισόδημα λύνει πολλά προβλήματα, όπως π.χ. την αγορά βιβλίων για την προσεχή σχολική χρονιά, την πληρωμή των διδάκτρων, την πληρωμή μεταφορικών μέσων, την αγορά ρούχων και άλλα προβλήματα τα περισσότερα των οποίων θα μπορούσαν να ξεπεραστούν με την εφαρμογή της Δωρεάν Παιδείας σ' όλα τα επίπεδα.

Γενικά οι απαιτήσεις της συγκεκριμένης σημερινής κοινωνικής δομής ωθούν το μαθητικό κομμάτι στην αναζήτηση δουλειάς. Ακόμα παρατηρείται το φαινόμενο πολλοί μαθητές να εξακολουθούν να εργάζονται και όταν ακόμα τα σχολεία λειτουργούν, πράγμα που τους δημιουργεί αρκετά προβλήματα. Η στενότητα χρόνου για παραδείγμα, τους εμποδίζει να μελετούν όσο πρέπει τα μαθήματά τους. Πολλές φορές αρκείται απ' αυτούς μενουν αναξιαστέοι ή και χάνουν τη σχολική τους χρονιά. Όλη αυτή η κατάσταση δημιουργεί προβλήματα ψυχολογικού περιεχομένου, με αποτέλεσμα η συμπεριφορά των μαθητών αυτών να γίνεται αντικειμενική.

Είναι γεγονός πως ειδικά στον τομέα της βιομηχανίας υπάρχει έλλειψη εργατικών χεριών. Αυτό οφείλεται αποκλειστικά στο γεγονός πως τα μεροκάματα και οι συνθήκες εργασίας στη βιομηχανία είναι τέτοιου είδους που προκαλούν απροθυμία από μέρους εργατών ανέργων και εργατών υποαπασχολημένων σε άλλους τομείς να προσφέρουν την εργασία τους στο τομέα αυτό.

Είναι οι βιομήχανοι βασικά που φωνάζουν για την έλλειψη εργατικού δυναμικού και που απαιτούν από την κυβέρνηση και τις συντεχνίες την εξεύρεση τρόπου για να προμηθευθούν με φτηνό εργατικό δυναμικό. Οι βιομήχανοι της Κύπρου για μια στιγμή βρέθηκαν σε αδιέξοδο. Ήθελαν φτηνά εργατικά χέρια και δεν τα είχαν. Βρήκαν όμως γρήγορα τη λύση. Είδαν ότι οι μαθητές και η γυναίκα ήταν οι μόνοι που ήταν διατεθειμένοι να δουλέψουν γι' αυτούς (ταυς βιομήχανους) βάσει των σημερινών όρων και συνθηκών εργασίας.

Ο μέν μαθητής γιατί προετοιμάζεται από το ίδιο το σχολείο για να ριχτεί στη βιομηχανία. Η εκπαι-

δεύση που του παρέχεται από την αστική τάξη δεν βοηθά στο να αποκτήσει ο μαθητής ολοκληρωμένη προσωπικότητα που να μπορεί να αναπτύξει πρωτοβουλίες που θα αναλάβουν θετικά το ρόλο του ατύριου στη κοινωνία. Αντίθετα η συντηρητική αστική εκπαίδευση δημιουργεί ανθρώπους ανελεύθερους, άβουλους και αδιάφορους που μπορούν να δεχτούν κάθε μορφής επηρεασμό.

Τα σχολεία μέσης εκπαίδευσης και ιδιαίτερα οι τεχνικές σχολές έχουν μετατραπεί σε τόπους παραγωγής εργατικών χεριών-και μάλιστα ανειδίκευτων γιά τη βιομηχανία.

Στο πρόσωπο της γυναίκας οι βιομήχανοι βρίσκουν-όπως και στην περίπτωση των μαθητών-πιο πρόσφορο το έδαφος για εκμετάλλευση. Και τούτο λόγω της αδυναμίας της γυναίκας στη σημερινή κυπριακή καπιταλιστική κοινωνία.

Και για να ανακεφαλαιώσουμε:

Μετά το πραξικόπημα και την εισβολή που είχε σαν αποτέλεσμα το αποδυνάμωμα της Κυπριακής οικονομίας που βασικά στηριζόταν στη γεωργία και τον τουρισμό, οι ντόπιοι κεφαλαιοκράτες αλλάζουν ριζικά προσανατολισμούς. Η μόνη τους διέξοδος είναι η γρήγορη εκβιομηχάνιση της οικονομίας. Βέβαια η γρήγορη εκβιομηχάνιση απαιτεί και φτηνή εργατική δύναμη, που οι κεφαλαιοκράτες βρίσκουν στα πρόσωπα των μαθητών και των γυναικών λόγω της αδύνατης κοινωνικής τους θέσης στο σημερινό Κυπριακό χώρο.

Από τις συνεντεύξεις που μας έδωσαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μαθητές βγάζουμε το συμπέρασμα ότι ενώ βγάζουν την ίδια ακριβώς παραγωγή με άλλους μόνιμους εργάτες ωστόσο τα μεροκάματα των μαθητών είναι πολύ χαμηλότερα και η μεταχείριση πολύ χειρότερη.

Εμείς σαν Δ.Ν.Δ.Λ. πιστεύουμε ότι μέσα στην παραγωγή δεν υπάρχουν μαθητές και εργάτες, γυναίκες και άνδρες, δεν υπάρχει διαφορά στη μεταχείριση ή στη συμπεριφορά. Πιστεύουμε ότι όλα κρίνονται με τον ίδιο φακό. Το φακό του κέρδους και του συμφέροντος της αστικής τάξης σε βάρος της εργατικής τάξης.

Επομένως οι εργαζόμενοι μαθητές δε μπορεί παρά να είναι και είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής τάξης. Ο αγώνας που διεξάγεται από την εργατική τάξη πρέπει να ενισχύεται από τους μαθητές εργάτες. Τα συμφέροντα των εργαζόμενων μαθητών εξυπηρετούνται καλύτερα από τη στιγμή που ο αγώνας της εργατικής τάξης ενισχύεται και δυναμώνει.

Αυτό το ξέρουν πολύ καλά και οι ίδιοι οι κεφαλαιοκράτες. Γι' αυτό τα ταχτόποισαν ώστε οι μα-

θητές να μη μπορούν να συμμετέχουν σε συνδικαλιστικές οργανώσεις για να έχουν οργανωμένη φωνή πάλης και διεκδίκησης των εργατικών τους συμφερόντων.

Από την άλλη το Υπουργείο Εργασίας καλεί και προτρέπει τους μαθητές μέσω των εφημερίδων, του Ραδιοφώνου, της Τηλεόρασης και με εγκύκλιο στα σχολεία-να εργαστούν τους καλοκαιρινούς μήνες. Ταυτόχρονα υπάρχει νομοθεσία σχετική με την απασχόληση Μαθητών(Παίδων και Νεαρών Προσώπων όπως αποκαλείται) καθώς και συλλογικές συμβάσεις μεταξύ συντεχνιών και εργοδότην που εξασφαλίζουν μίνιμουμ αμοιβή. Όλες αυτές οι συμφωνίες και νομοθεσίες, παραβιάζονται συνεχώς και κατά τρόπο προκλητικό από τους βιομηχάνους. Η Δ.Ν.Δ.Λ. πιστεύει πως από τη στιγμή που το υπουργείο εργασίας καλεί και προτρέπει τους μαθητές να δουλέψουν πρέπει να μπορεί να τους προστατεύει και να φροντίζει ώστε να μη τυγχάνουν εκμετάλλευσης.

Ακόμα πιστεύουμε πως οι συντεχνίες οφείλουν να ενημερώνουν τους εργαζόμενους μαθητές και να φροντίζουν να τηρούνται οι σχετικές συμβάσεις που εξυπηρετούν τα συμφέροντα τόσο των εργαζόμενων μαθητών όσο και του ευρύτερου εργατικού κινήματος.

Άμεσο καθήκον που μπαίνει μπροστά στον κάθε εργαζόμενο μαθητή είναι: Με τη συνειδητοποίηση ότι οι μαθητές είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής τάξης, πρέπει να συμβάλουν θετικά στον αγώνα που διεξάγει η εργατική τάξη για την υποστήριξη των δικών της συμφερόντων.

Άλλο καθήκον που μπαίνει στον κάθε εργαζόμενο μαθητή και είναι εξίσου σοβαρό είναι το εξής: Η ορθή χρήση και μεθοδευμένη μεταφορά της πείρας που αποχτούν από την επαφή-τους με το χώρο της εργατικής τάξης, στα σχολεία.

Μέσα στη παραγωγή οι μαθητές βλέπουν γυμνή και ξεκάθαρη την πραγματικότητα. Εκεί τους δημιουργείται ο πρώτος προβληματισμός για τη πραγματικότητα της κοινωνίας. Μιας κοινωνίας ολόκληρα διαφορετικής από αυτή που διδάσκεται στα σχολεία.

Επομένως ο αγώνας των μαθητών θα πρέπει να στραφεί προς την κατεύθυνση του να θέσει η Παιδεία πάνω σε σωστή βάση για να εξυπηρετεί το σύνολο του λαού και όχι τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας.

Η Δ.Ν.Δ.Λ. σα μαθητική οργάνωση που απευθύνεται ιδιαίτερα στους εργαζόμενους μαθητές και που αποσκοπεί να συνδέσει τους αγώνες της εργατικής τάξης με τους αγώνες των εργαζόμενων μαθητών καλεί τους εργαζόμενους μαθητές να πυκνώσουν τις τάξεις-της γύρω από τους πιο κάτω στόχους:

1. Δωρεάν Παιδεία σ' όλα τα επίπεδα.
2. Μηνιαίο επίδομα από το σχολείο στους εργαζόμενους μαθητές.
3. Ελεύθερο μαθητικό συνδικαλισμό και πολιτικοποίηση.
4. Συμμετοχή των μαθητών στον καθορισμό λειτουργίας του σχολείου.
5. Αναγνώριση του απολυτηρίου των Τεχνικών Σχολών.

Κεντρικό Συμβούλιο
Δημοκρατικής Νεολαίας
Δώρου Λοΐζου

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ο Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητών (Συ.Κ.Φ.Α.) ιδρύθηκε τον Νιόβρη του 75 με την αυτοδιάλυση και ενοποίηση των δυο αντιπραξικοπηματικών φοιτητικών ενώσεων Φ.Ε.Κ.Β. και Ε.Κ.Φ. Στο Σύλλογο ανήκουν φοιτητές όλων των πολιτικών παρατάξεων εκτός από αμετανόητους ιουλιανούς που στεγάζονται κάτω από την ομπρέλλα ΕΦΕΚΑ.

Στον Σύλλογο υπάρχουν σήμερα τρεις παρατάξεις. Οι δυο, Δημοκρατική Κίνηση και Φοιτητική Αγωνιστική Παράταξη, υπήρξαν από την ίδρυση του Συλλόγου και η τρίτη ο Ελεύθερος Σύνδεσμος, δημιουργήθηκε πριν λίγους μήνες. Το εννιαμελές Διοικητικό Συμβούλιο εκλέγεται με το δημοκρατικό σύστημα της απλής αναλογικής και έτσι όλες οι παρατάξεις αντιπροσωπεύονται στο Συμβούλιο και συμμετέχουν στις αποφάσεις και στη δουλειά του συλλόγου.

Οι κύριοι τομείς δράσης του Συ.Κ.Φ.Α. ήταν από την ίδρυση του ως σήμερα δυο. Ο συνδικαλιστικός και ο πολιτικός όπου γίνεται προσπάθεια διαφώτιση της Αγγλικής κοινής γνώμης και των ξένων φοιτητών στην Αγγλία.

Μεγάλα είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Κύπριοι, και γενικά οι ξένοι φοιτητές στην Αγγλία, και κάθε μέρα γεννιούνται νέα και αξύνονται τα παλιά. Οι συνεχείς αυξήσεις των διδάκτρων για ξένους φοιτητές πάνε να δημιουργήσουν εξεπέραστο φράγμα για όσους δεν προέρχονται από την οικονομική ελίτ. Αυτή η καθαρά ρατσιστική φιλοσοφία της Αγγλικής κυβέρνησης έχει προκαλέσει τη μαζική αντίδραση του φοιτητικού κόσμου και ανάκοψε προσωρινά- το ανέβασμα των διδάκτρων στα απαγορευτικά για ξένους επίπεδα που προωθούσαν αντιδραστικά στοιχεία του Αγγλικού Υπουργείου Παιδείας.

Πολλοί κύπριοι φοιτητές σκέφτονται να διακόψουν εξ αιτίας της κατάστασης ενώ άλλοι είτε το έχουν κάμει, είτε έκαναν άλλους συμβιβασμούς, όπως η παράνομη δουλειά για εξαιρετικά μεροκάματα ή ο γάμος για να θεωρούνται Βρεττανοί και να μπορούν να δουλεύουν νόμιμα και να σπουδάζουν part-time.

Ο Συ.Κ.Φ.Α. (Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητών Αγγλίας) με όλους τους οικονομικούς περιορισμούς που έχει, άρχισε το 1976/77 το Ταμείο Κυπρίου Φοιτητή με σκοπό να βοηθά φοιτητές μας κατά την εξεταστική περίοδο που δεν μπορούν να εργάζονται. Φέτος μαζεύτηκαν γύρω στες χίλιες λίρες και βοηθήθηκαν γύρω στους

τριάντα φοιτητές. Τέτοια μέτρα όμως δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα -ούτε καν το μετριάσουν- και είναι γι' αυτό που επείγει ένα Σχέδιο Κρατικών Υποτροφικών και Δανείων.

Δυστυχώς πιέσεις προς την πλευρά της Κυπριακής Κυβέρνησης δύσκολα μπορούν να γίνουν διότι το φοιτητικό κίνημα στην Αγγλία είναι πολύ αδύνατο και σχεδόν ανοργάνωτο.

Η έλλειψη καλά οργανωμένου φοιτητικού κινήματος ωφείλεται σε πολλούς λόγους. Πρώτα οι αποστάσεις, ύστερα η έλλειψη τόπου συγκέντρωσης όπως για παράδειγμα θα ήταν μια φοιτητική στέγη και το ότι πολλοί εργάζονται και σπουδάζουν πράγμα που δεν τους αφήνει ελεύθερο χρόνο. Εκείνο όμως, που χτυπά πιασπλάτα την προσπάθεια μαζικοποίησης είναι οι διασπαστικές ενέργειες της κλίμας ΕΦΕΚΑ που παρουσιάζονται σαν η δεξιά φοιτητική ένωση δημιουργώντας έτσι μια πόλωση που απωθεί τους μετριοπαθείς φοιτητές. Το απαράδεκτο στην όλη υπόθεση είναι ότι αυτά τα φιλοχουντικά, ιουλιανά απομεινάρια μπαίνουν στα κυβερνητικά γραφεία και κάμνουν και επίσημες επαφές με τον ίδιο τον Πρόεδρο Κυπριανού ο οποίος φέρεται να υποσχέθηκε να θέσει υπό την προστασία του τα 25-χρόνια της ΕΦΕΚΑ.

Στον πολιτικό τομέα οι φοιτητές μας έχουν σαν κύρια δουλειά τη διαφώτιση της Αγγλικής κοινής γνώμης, ιδίως μέσα στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Στην Αγγλία -που είναι και μια από τους κύριους υπεύθυνους της τραγωδίας της Κύπρου- η δουλειά της διαφώτισης έχει ιδιαίτερη σημασία, και οι φοιτητές από τη φύση των ασχολιών τους μπορούν να είναι οι καλύτεροι πρεσβευτές των κυπριακών δικαίων.

Ο Συ.Κ.Φ.Α. προσπαθεί πάντα να φέρνει το κυπριακό σ' όσες εκδηλώσεις προσκληθεί και σε συνεργασία με Κυπριακούς και Ελληνικούς Ομίλους Κολλεγίων, οργανώνει «βδομάδα για την Κύπρο» στα διάφορα κολλέγια. Στα πλαίσια τέτοιων εκδηλώσεων γίνονται ομιλίες, εκθέσεις αφίσσας και βιβλίου και δημόσιες συζητήσεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΛΟΝΔΙΝΟ

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΦΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ

Στο Εργατικό Γραφείο του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσού έφθασε μια περίεργη εγκύκλιος της ΣΑ·Υ·ΠΑΡΚΟ προς το προσωπικό της που εργάζεται στους συνοικισμούς Λινόπετρας, Κάτω Λακατάμιας και στο λιμάνι Λεμεσού.

Συγκεκριμένα η εγκύκλιος που τοποθετήθηκε στους φακέλλους πληρωμής των εργατοτεχνιτών περιέχει όλα τα δικαιολογητικά για «κοινοφελή και ανθρωπιστικής φύσεως έργα», να μην μείνουν οι πρόσφυγες για 5ον χειμώνα χωρίς στέγη, για αποσυμφώρηση του λιμανιού κ.λ.π. με κατακλείδα να ξεκουραστούν για μια μόνο βδομάδα αντι για δυο οι εργαζόμενοι, και να δουλέψουν για να τελειώσουν πιο γρήγορα οι πιο πάνω εργασίες της εταιρείας.

Ως εδώ τίποτε το περίεργο, γιατί η εταιρεία τη δουλειά της θέλει να κάνει, και προσφέρει μάλιστα ακόμη μιας βδομάδας χρήματα στις τζέπες των εργαζομένων, αφού στερηθούν φυσικά του δικαιώματος να ξεκουραστούν σ' αυτό το διάστημα. Το περίεργο σ' αυτή τη περίπτωση είναι το σημείο που αναφέρει πως η διεύθυνση της εταιρείας μαζί με τους ηγέτες των Συντεχνιών ΣΕΚ—ΠΕΟ, σε κοινή συνεδρία στις 19/7/78 αποφάσισαν ομόφωνα για την πιο πάνω διευθέτηση.

Πήγαμε στους τόπους δουλειάς τόσο στη Λινόπετρα όσο και στο λιμάνι και είδαμε τους εργάτες την ώρα της μεσημεριάτικης ανάπαυσης. Ρωτήσαμε φυσικά αν τηρήθηκαν οι συντεχνιακοί κανονισμοί για ενημέρωση εκ των προτέρων των εργατών, πουν κυκλοφορήσει η εγκύκλιος της εταιρείας και διαπιστώσαμε πως καμμία τέτοια ενημέρωση, σύσκεψη ή συνέλευση έγινε πριν την κυκλοφορία της εγκυκλίου.

Η φυσική αντίδραση των εργατοτεχνιτών γι' αυτή την ομόφωνη απόφαση Συντεχνιών και εταιρείας ανησύχησε τους συντεχνιακούς ηγέτες γι' αυτό προσπάθησαν με δύο κοινές συνελεύσεις στους τόπους δουλειάς να πείσουν τους εργαζομένους να εργαστούν από της 21ης-μέχρι της 26ης

Αυγούστου. Παρα τα πολλά και σοβαρά επιχειρήματα των συντεχνιακών ηγέτων, μερικά των οποίων δεν τιμούν τους συντεχνιακούς ηγέτες, εντούτοις και πάλιν οι εργατοτεχνίτες αρνούνται να καταστρατηγήσουν κεκτημένα δικαιώματα «για άδεια αναπαύσεως», και αρνήθηκαν να υπακούσουν στην κοινή προτροπή.

Ύστερα από τη θαρραλέα και ώριμη αυτή ενέργεια των εργαζομένων, το θέμα παρέμεινε μετ'αυτο με την δήλωση πως όσοι θέλουν να εργαστούν τα εργοτάξια και των τριών περιφερειών θα εργάζονται με τον ίδιο ρυθμό, κατά τις εργάσιμες μέρες.

Εμείς δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτε περισσότερο από στην απόφαση των εργατοτεχνιτών παρα να εκφράσουμε μια απορία. Αραγε έχουν οι «Ηγέτες των Συντεχνιών» συνειδητοποιήσει τους κινδύνους που δημιουργούνται για τις εργατικές κατακτήσεις αν σήμερα με τη μια και αύριο με την άλλη δικαιολογία επιτρέπουμε στους εργοδότες να καταργούν τα εργατικά δικαιώματα για να εγχείλουν τα «μεγάλα κοινοφελή και συνάμα ανθρωπιστικής φύσεως έργα» τους και να πραγματοποιούν τα όχι και τόσο ανθρωπιστικής φύσεως υπερκέρδη τους.

Συναδελφικά,
Ιάκωβος Κατσουνάτος
Λεμεσός

Στους εργάτες του εργοταξίου στη Λακατάμια η εγκύκλιος δόθηκε το περασμένο Σάββατο. Μιλώντας με μερικούς εργάτες διαπιστώσαμε πως οι περισσότεροι θα πάρουν κανονικά την άδεια τους και δεν θα δουλέψουν από τις 21 μέχρι 26 Αυγούστου. Μας είπαν πως αν πληρωνόταν η βδομάδα σαν over-time τότε θα δούλευαν περισσότερο.

—Η ΣΕΚ αντίθετα με την ΠΕΟ έδωσε μια πλήρη εικόνα της κατάστασης:

Οι εργάτες δικαιούνται 16 μέρες άδεια. Από αυτές σύμφωνα με τις πρόνοιες του νόμου, τουλάχιστο οι 9 μέρες πρέπει να είναι συνέχεια. Σε συνάντησεις που είχαν με τον Σύνδεσμο Εργολάβων Οικοδομών, οι συντεχνίες, είπαν πως οι εργάτες νοιώθουν έντονα την ανάγκη να πάρουν όλη την άδεια που δικαιούνται αυτή την περίοδο και συμφωνήθηκε να να δοθούν οι άδειες από 14 μέχρι 29 τρέχοντος μηνός. Αν όμως, υπήρχε κάποια εταιρεία με πολύ σοβαρές ανάγκες θα μπορούσε

25 βδομάδες στον εργολάβο - εταιρεία

—Δεν υπάρχει περίπτωση η βδομάδα της άδειας την οποία οι εργάτες θα δουλέψουν να πληρωθεί σαν υπερωρίες. Με βάση τις συλλογικές συμβάσεις μεταξύ των συντεχνιών και του Συνδέσμου Εργολάβων Οικοδομών οι άδειες δεν θεωρούνται αργίες και γι' αυτό δεν πληρώνονται υπερωρίες. Πιέζοντας οι συντεχνίες την εταιρεία να πληρώσει υπερωρίες είναι σαν να αμφισβητούν την σύμβαση.

—Ο λόγος που οι συντεχνίες δέχτηκαν να προτρέψουν τους εργάτες να δουλέψουν τη 2η βδομάδα είναι για τον όσο το δυνατό πιο σύντομο στεγασμό των εκτοπισθέντων (στη Λακατάμια και Λινόπετρα). Για το λιμάνι Λεμεσού φαίνεται ότι απλώς θέλουν να βοηθήσουν την εταιρεία να μη βρεθεί σε αδιέξοδο.

Η ΠΕΟ δεν είπε τίποτε ουσιαστικό. Μόνο τόνισε πως δεν αναγκάζουν τους εργάτες να δουλέψουν, απλώς τους προτρέπουν.

Α.Π.

Τα πιο πάνω σημειώματα δείχνουν ανάγλυφα με ποιο τρόπο αντιμετωπίζονται τα θέματα της κατανομής των βαρών στην Κυπριακή κοινωνία: μια εταιρεία αδυνατεί να τελειώσει έγκαιρα τη δουλειά που έχει αναλάβει. Για να προλάβει είναι αναγκασμένη να προσφέρει υπερωριακή εργασία πράγμα που μειώνει τα κέρδη της. Ετσι ανακαλύπτει τον «κοινοφελή σκοπό» των έργων που κάνει και καλεί τους εργάτες να προσφέρουν φτηνή δουλειά τις ημέρες της ξεκούρασής τους. Όμως για την εταιρεία τα κέρδη είναι «αερο» κοινοφελείς σκοποί ή όχι. Πριν ρίξουν το βάρος τους οι «ηγέτες των συντεχνιών» στο πλευρό της εργοδοσίας έχουν εξετάσει το

Το Γυναικείο Κίνημα

συνέχεια από την 2η σελίδα

τρόπο θα μπορέσουν πιο εύκολα να ρθούν σε επαφή με τις πλατιές μάζες των γυναικών. Η πάλη για την επίλυση των γυναικείων προβλημάτων θα βοηθήσει στην συνειδητοποίηση και πολιτικοποίηση των γυναικών όσον αφορά τα πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα. Αυτό θα τους βοηθήσει να πάρουν μέρος στους γενικότερους αγώνες για κοινωνική αλλαγή.

Άλλοι λόγοι για ένα αυτόνομο γυναικείο κίνημα είναι ότι θα μπορέσει να δουλέψει πρωταρχικά για το γυναικείο πρόβλημα χωρίς βέβαια ν' αγνοεί τα υπόλοιπα κοινωνικά προβλήματα. Έτσι θα δοθεί η ευκαιρία για χειραφέτηση των γυναικών που θα μπορούν πια να συμμετέχουν ενεργά στον αγώνα. Βέβαια δεν έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα μπορέσουμε να επιλύσουμε όλα μας τα προβλήματα μέσα σ' αυτή την κοινωνία, αφού τα προβλήματα αυτά είναι γέννημα της κοινωνίας.

Όμως με την πάλη θα μπορέσουμε να λύσουμε αρκετά απ' αυτά τα προβλήματα δημιουργώντας ταυτόχρονα τις συνθήκες για μια επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας.

Αντίθετα αν μείνουμε παθητικοί δέκτες των προβλημάτων θα παίξουμε αρνητικό ρόλο στην επαναστατική διαδικασία, αφού δεν θα είμαστε έτοιμες να δεχτούμε την επαναστατική αλλαγή.

Συντροφικά
Λουίζα

Προς τους εργατοτεχνίτες των εργοταξίων Λινόπετρας, Κάτω Λακατάμιας και Λεμεσού

Η Εταιρεία ΣΑΥΠΑΡΚΟ κατόπιν συμφωνίας με την Κυβέρνηση ανέλαβε να εκτελέσει τρία μεγάλα κοινοφελή και συνάμα ανθρωπιστικής φύσεως έργα, εις πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, βοηθώντας έτσι θετικά εις την ανασυγκρότηση του τόπου μας.

Εις κοινή συνεδρία που πραγματοποιήθηκε την 19η Ιουλίου, 1978, μεταξύ της Διευθύνσεως της Εταιρείας και των Ηγετών των Συντεχνιών Π.Ε.Ο. και Σ.Ε.Κ. αποφασίσθη ομόφωνα όπως τα εργοτάξια των προσφυγικών συνοικισμών Λινόπετρας και Κάτω Λακατάμιας καθώς και του Λιμένα Λεμεσού άρθρουν μόνο από την 13η Αυγούστου μέχρι την 20η Αυγούστου, αμφοτέρων των ημερομηνιών συμπεριλαμβανομένων, για τους κάτωθι λόγους:—

- Με την έγκαιρη συμπλήρωση των ανωτέρω συνοικισμών θα μπορέσουν να στεγασθούν ικανοποιητικά περίπου 2,500 εκτοπισθέντες συμπατριώτες μας προτού επέλθουν οι πέμπτοι χειμώνες.
- Η εργασία κατά τις καλοκαιρινές μέρες μαζί με τις υπερωρίες είναι ισοδύναμη με τετραπλάσιο σχεδόν αριθμό χειμερινών ημερών και, ως εκ τούτου, η αποπεράτωση των εργασιών θα γίνει πολύ πιο γρήγορα για να παραδοθούν και γρήγορα οι κατοικίες στους δικαιούχους.
- Με την αποπεράτωση των υποστέγων του Λιμανιού θα δημιουργηθεί αποσυμφώρηση του Λιμανιού και θα λυθεί το πρόβλημα που δημιουργήθηκε λόγω της τουρκικής κατοχής του Λιμανιού της Αιμοχώρης.

Έτσι, τόσο οι Συντεχνίες όσο και η Εταιρεία απέφασαν όπως κηρύξουν τις υπόλοιπες μέρες της άδειας, από της 21ης Αυγούστου μέχρι της 26ης Αυγούστου, ως εργάσιμες για τα τρία (3) εργοτάξια που έδωσαν εργοτάξια και παρακαλούν, αλλά συγχρόνως παρακαλούν όλους τους εργατοτεχνίτες να προσέλθουν εις

μέγεθος αυτών των κερδών; Είδαν τα βιβλία της εταιρείας και βεβαιώθηκαν πως δεν μπορούν να πληρωθούν οι εργάτες τις μέρες της άδειας σαν υπερωρίες; Και αν ναι γιατί δεν έδωσαν στους εργάτες αυτά τα στοιχεία;

Όσο για το επιχείρημα ότι όλα είναι σε εθελοντική βάση έτι οι εργάτες «αν θέλουν» θα δουλέψουν, δεν είναι παρα υπεκφυγή: Οι συντεχνίες καθαρά και ξάστερα υποστήρι-

ξαν την εταιρεία σ' αυτό το θέμα. Και έχουμε το φαινόμενο εργοδοσία και συντεχνιακή ηγεσία να προσπαθούν να πείσουν τους εργάτες να δεχτούν υποχωρήσεις για το χατήρι «κοινοφελών έργων». Αυτός όμως δεν είναι ο ρόλος που αρμόζει στη συντεχνιακή ηγεσία: θα περίμενε κανείς ότι η συντεχνία θάσπεκε μαζί με τους εργάτες και να διεκδικεί υπερωρίες για οποιαδήποτε δουλειά γίνεται κατά τις μέρες ανάπαυσης.

σοσιαλιστική

εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς

Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς

Τιμή φύλλου 50 μίλς

Οι επιταγές στο λογαριασμό

05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα

Κύπρου Λευκωσία

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα

διατείνεται στα Γραφεία της

Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ

Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23

Λευκωσία ή για συνδρομές

Τ.Κ. 1064 Λευκωσία